



Сакаганський Вісник

Електронний журнал
виконкому Саксаганської районної
у місті ради

№ 5 (18). Травень 2015 року

«Рідна мамо,
матусенько, мати...»

*13 листопада 2015 року
Сакаганський район відзначає своє 40-річчя*

«Берегині роду
нашого»

Гість номеру
Караманиць
Костянтин
Федорович

«Подорожуємо
Україною»

Травень – найкраща пора оновлення, слухний час для побудови планів на літній відпочинок. А разом з ним у наше життя приходить безліч славних свят, що стосуються звичаїв, традицій українського народу, відзначення пам'ятних та героїчних дат в його історії: День матері, свято Великої Перемоги, День пам'яті та примирення, який українці щорічно відзначають вперше.

Разом з тим, оновлюється і наш сучасний журнал - з'являються нові цікаві теми і герої, які не залишать байдужими активних саксаганців.

У цьому номері «Вісника», що приурочений до свята материнства, ми відтворили неповторні жіночі долі та мали змогу поспілкуватися з представницями прекрасної половини людства під час районних заходів, таких як «Саксаганська толока 2015».

Крім того, неодмінно зупиніть погляд на ширих фотоматеріалах, зроблених під час святкування у районі 70-річчя Великої Перемоги.

Не змусив чекати на себе новий герой рубрики «Гість номеру». Цього разу ним став успішний і перспективний президент ФК «Гірник» - Караманіч К. Ф., який радо поділився із саксаганцями досягненнями клубу.

Також для всіх, хто вже почав будувати плани на літній відпочинок рекомендуємо підготований матеріал «Подорожуємо Україною», ознайомившись з яким ви неодмінно переконаєтесь у красі й неповторності рідної землі, існування чудових місць відпочинку у літній час саме на Батьківщині.

Сподіваємось, що нам вдалося цього разу зробити 18-й номер журналу по-справжньому легким, яскравим, як сама весна!

Бажаю усім приємного перегляду і здійснення заповітних планів!

*З повагою
голова Саксаганської
районної у місті ради*

В. Беззубченко

5. Про історію виникнення та традиції свята Дня матері – “Ти всіх святих святіша, ненько!”

6. Жінки нелегкої долі та сильної волі

9. Серце матері – нескінченне джерело чудес

11. «Мама – берегиня, господиня у домі та на подвір'ї»

12. Берегині роду нашого

14. «Величне свято Перемоги – найкраще свято навесні!»

17. Жіночі обличчя

«Саксаганської толоки-2015»

21. «Найбільше щастя-родина»

22. Право працівників на відпочинок

24. «Фото. Знайди себе»

25. Розпочато конкурс-рейтинг серед суб'єктів господарювання міста у 2015 році!

26. Гість номеру Караманіч Костянтин Федорович

29. Доходи державного та місцевих бюджетів України - зросли

30. Подорожуємо. Кращі місця відпочинку в Україні

34. Літній відпочинок: небезпечний ліс

39. Якщо порушені Ваші права - радимо звертатись до регіонального представництва Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини

41. Про порядок державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у випадках втрати, пошкодження чи зіпсування свідоцтва про право власності

Дорогі ветерани, саксаганці, почесні гості району!

День 9 травня золотими літерами вписаний в історію українського народу як день вшанування мужнього подвигу наших дідів-прадідів у Великій Вітчизняній війні.

Це величне свято усіх поколінь, яке було й залишається найдорожчим.

Сьогоднішній день ми зустрічаємо з особливим піднесенням, адже виповнюється знаменних 70 років від того дня, коли над нашою країною та усією Європою зійшло світле сонце миру.

Можна по-різному ставитися до Великої Вітчизняної війни, по-різному її називати, та не можна забути імена мужніх захисників, які ціною здоров'я і життя здобували мир на українській землі.

Вже 70 років ми бережемо у своїх серцях святу пам'ять про подвиг українського солдата у роки Великої Вітчизняної війни і щороку, в День Перемоги віддаємо шану усім, полеглим у боях за рідну Батьківщину.

Серед людей, які наближали Велику Перемогу саме у нашому районі були і прості працівники рудоуправління імені Кірова. 118 славних імен навіки закарбувалися на меморіалі стели-матері, яка 40 років у жалобі сумує за земляками. Серед них – майор Іван Михайлович Биков – загинув смертю хоробрих на Курській дузі. Його ім'я збереглося в назві вулиці нашого району.

Олександр Федорович Волянський, який працював токарем в ремонтному цеху рудоуправління – у 1938 році став артилерійським командиром.

Нехай живі квіти, принесені нами сьогодні, засвідчать глибоку повагу і шану до великого подвигу цих людей, і усіх, хто пожертвував життям заради довгожданої Перемоги в 1945-му.

Кожен День Перемоги – це неоціненна можливість не лише пам'ятати, а й дякувати нашим живим свідкам – ветеранам Великої Вітчизняної війни, витримка і мужність яких сьогодні є прикладом для сучасного покоління.

Дякуємо вам, дорогі ветерани, за те, що знаходите в собі сили й здоров'я бути разом з нами в цей урочистий день. Ви – опора нашого життя, жива легенда для нас, приклад стійкості духу, мужності, справжнього патріотизму.

Я твердо вірю, що ваш досвід, здоровий глузд, єдність і патріотизм допоможуть пережити важкі часи випробувань, які сьогодні випали на долю нашої країни.

Дорогі ветерани, нехай цей урочистий день додає вам здоров'я, у ваших очах блищать лише сльози радості за дітей і онуків, які завжди поруч з вами. Залишайтеся з нами якомога довше!

Бажаю усім в цей святковий день миру і спокою у кожній родині, щоб свята Перемога вселяла у наші серця лише надію на краще.

Зі святом вас, дорогі саксаганці! Нехай над нами завжди буде мирне небо!

З повагою

***голова Саксаганської
районної у місті ради***

В. Беззубченко

Дорогі жінки, милі мами!

Квітує травень, оспіваний у піснях, славний солов'їними розливами, і з ним приходить до нас душевне свято матері.

Сердечно вітаю вас із цим прекрасним Днем материнства, яке є чудовою можливістю для кожного з нас, аби висловити безмежну вдячність за все, що роблять для нас наші мами, за їх любов і розуміння.

Мама, матуся...скільки тепла, скільки доброти і величі таїть в собі це магічне слово.

Воно про найріднішу, найдобрішу і найдорожчу людину в світі.

Мама-це і добрі очі, і щире материнське серце, і ласкаві працюючі руки, які не знали спочинку в дитинстві, коли виховували улюблену доньку чи сина.

На будь-якій мові це слово звучить прекрасно, і де б ти не був, твоє серце завжди там, де твій дім, де чекає на тебе найрідніша людина в житті - твоя мама.

Саме до її слів ми все життя якомога уважніше прислухаємося, назавжди залишаючи у пам'яті мудрі й щирі поради, зерна доброти, чесності, людяності, засіяні нею в дитинстві. Цього святкового дня обов'язково знайдіть хвилинку для своєї



найріднішої людини і, чи то особисто, чи подумки, подякуйте за подароване життя й материнське тепло.

Хотілося б відзначити, що у Саксаганському районі на сьогодні проживає 24 жінки, яким за вагомих внесок у справу виховання дітей, підвищення авторитету української родини та самовіддану материнську працю присвоєно почесне звання України «Матері-героїні». Це звання почесно несуть жінки, які не лише виховують п'ятьох і більше дітей, а й є справжніми берегинями домашнього вогнища, вірними своєму священному обов'язку.

Тож дорогі жінки, які носять прекрасне звання матері! У цей святковий день

прийміть слова вдячності, любові й поваги! Бажаю вам тепла домашнього вогнища, надійної чоловічої підтримки, здоров'я, щирої любові від дітей, рідних і близьких серцю людей. Нехай це свято увійде в кожную українську родину, щоб під знаком вшанування матері виховувалися наші діти, бо від того, як вони будуть виховані, залежить наша сила, краса, воля, наше майбутнє!

**З повагою
голова Саксаганської
районної у місті ради**

В. Беззубченко

Про історію виникнення та традиції свята Дня матері – «Ти всіх святих святіша, ненько!»

*“Лиш мати – вміє жити, аби
світитися, немов зоря”*

Василь Стус

Мама! Найперше і рідне слово! Мати в житті кожної людини одна-єдина на світі, це найрідніша людина. Вона дала нам життя і зробила все для того, щоб ми були щасливі.

Образ своєї рідної матері - це перше, що виникає у маленької дитини. Ще в своїй утробі він починає її чути, запам'ятовувати голос. Саме тут зароджується той нерозривний зв'язок, який буде існувати у малюка з матір'ю до самої смерті. Не дивно, що в цивілізованому світі незабаром з'явилася традиція святкувати День матері. Нехай і припадає він у різних країнах у різні числа, але не це найважливіше... Головне в цей день показати, наскільки велика значимість жінки на нашій Землі, зробити все для зміцнення сімейних традицій.

Міжнародний День Матері, уперше був організований ще в 1910 році американкою Анною Джервіч із Філадельфії.

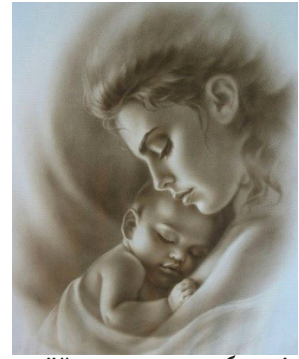
Після 1914 р. це свято почали відзначати у Швеції, Норвегії, Данії, Німеччині. У 1928 р. День Матері відсвяткували члени Союзу українок Канади, а в 1929 р. це свято прийшло в Галичину. Ініціатором урочистостей була редактор тижневика «Жіноча доля» Олена Кисилівська. У другу неділю травня, в церквах відбувалися богослужіння за здоров'я матері, правили молебень за упокій померлих матерів. Діти вчили молитви і пісні, присвячені Богоматері, готува-

ли для мам подарунки, вітали теплими словами, квітами, намагалися бути чемними і слухняними.

Починати шукати витоки цієї традиції варто ще з часів Стародавнього Риму і Греції. Римляни присвячували три дні з 22 по 25 березня богині Кібеле - матері богів. Греки вшановували богиню землі Гею. Вони вважали її матір'ю всього, що живе і росте на нашій планеті. Були свої богині - прародительки у Шумерів, кельтів, інших племен і народів. З появою християнства особливою пошаною користувалася Діва Марія, покровителька і заступниця всіх людей перед Господом.

У слов'ян вкоренилась інша традиція – святкувати День матері. У ті далекі часи жінки навіть подумати не могли, що обмежуються їхні права. А права слабкої половини людства тоді, як відомо, зводилися виключно до обов'язків материнства та збереження домашнього вогнища.

Вперше офіційне свято жінки-матері з'явився в США. 7 травня померла мало кому відома побожна бабуся Мері Джарвіс. Ця подія, швидше за все, пройшла б непомітно, але у неї була любляча дочка Енн, яка сильно переживала своє горе. Вона вважала, що звичайною поминальної служби по покійній буде мало. Потрібно зробити так, щоб усі матері у країні одержали своє свято, пам'ятний день, в який їх будуть вшановувати діти та інші близькі люди. Енн вдалося знайти собі однодумців, які допо-



могли їй написати безліч листів в сенат, інші державні органи. Через кілька років старання активістів принесли свої плоди, і уряд Америки затвердив офіційне свято День матері. Його було вирішено відзначати в кожну другу неділю травня.

Поступово це добре починання було підхоплено і в інших державах. Друга неділя травня стала Днем матері в 1927-му році у Фінляндії, потім починання підхопила Німеччина, Австралія, Туреччина, навіть Китай і Японія. З 1992-го року у другу неділю травня почали офіційно вшановувати жінок в Естонії. Указом президента таке свято запровадили з 1999-го року і в Україні.

Історія появи свята День матері показує нам, як поступово в суспільстві мінялися старі звичаї і з'являлися нові. У Японії з'явилася традиція приколювати на груди гвоздику - символ любові жінки до своєї дитини. Червона квітка означає, що мати ще жива, а біла - символізує втрату. У багатьох країнах цей день став сімейним святом. Люди приносять жінкам подарунки, влаштовують великі застілля. У цей день матері повинні перетворюватися для своїх рідних у справжніх королев. Нехай всі квіти світу і найдорожчі подарунки лягають до їхніх ніг!

«Жінки нелегкої долі та сильної волі»

Мудреці стверджують, що великі люди не народжуються – їх викохують матері. Це зайвий раз підтверджує, що упродовж тисячоліть, незважаючи на всі лихоліття, жінка – мати є вічним джерелом невичерпаної любові та берегиною національних традицій.

І на тім рушничкові...



У всьому світі шанують людей, які гідно прожили свій вік. Особливою ж пошаною користуються ті, хто зумів прожити століття,

зберігши жагу до життя.

Марія Устинівна Белінська, яка є яскравим прикладом жінки-довгожителя, яка народилась у 1915 році у селі Березняги Воронежської області у багатодітній родині. Окрім неї у родині, було ще шестеро дітей. Марія була самою старшою, тож основна відповідальність за молодших братів та сестер лягала на її плечі.

Змалку доводилось важко працювати, пережили голод, тяжку нужду. Допомогала батькам, які працювали у колгоспі, заробляла на хліб дояркою. З 16 років вимушена була працювати у м. Ленінграді на торфрозробках, де й застала блокаду. Подумки повертаючись у той час, Марія Устинівна згадує, як тоді вона сільська юна дівчина, мріяла про щасливу долю, гарну роботу. Та все ж, не зважаючи на всі труднощі, життя подарувало їй зустріч з її чоловіком. Була любов, сподівання та надії на краще, і троє діточок народили...

Та доля розпорядилась інакше: війна, загинув чоловік, один за одним померли діти...

Зберігши непохитну жагу до життя, маючи незламний, сильний характер та витримку, Марія Устинівна не здавалась гірким примхам долі. У 1944 році вона приїхала до міста Кривого Рогу, маючи за мету знайти добру роботу.

- Працювала каменярем, відбудовувала шахти «Гігант» та «Комунар», будувала середню школу № 11, де зараз Саксаганським військовий комісаріат, згадує Марія Устинівна. У той час, якраз визволили Кривий Ріг від фашистських загарбників, тому настрій у людей був піднесений. Роботи ніколи не боялась, та й здоров'я було, дякуючи Богу. На щастя, зустріла саме на роботі свого другого чоловіка Василя, з яким прожили в щасливому подружжі майже 30 років, виховали двох чудових доньок – Аллу та Тетяну.

Разом з чоловіком збудува-



ли невеликий будиночок на Мудрьоній, де й живу зараз. Різне було в житті, але ніколи не скаржилась, все витримувала. Дуже любила й люблю по цей день пожартувати. А що не забуваєте про мене – велике спасибі. Ось коли мені було 95 років до мене в гості завітав голова Саксаганської районної ради ветеранів Ковальчук Є.Д., телебачення, було дуже приємно. Чекаю на столітній ювілей!

Не можна не сказати про рушники, які Марія Устинівна дуже любила вишивати. Деякі зі своїх робіт вона подарувала місцевій церкві, які й на теперішній час прикрашають ікони та вікна церкви. Марія Устинівна завжди вважала, що вишивати – добро закликати, а дарувати – добро примножувати. Її рушники – це сотні неповторних орнаментів, на яких ніби оживають чорнобривці, кручені паничі, рута-м'ята.

Літа – не біда, коли душа – молода, – мовиться в народі. Спілкуючись із цією чудовою, мудрою жінкою, жінкою – трудівницею, матір'ю, дивлячись в її очі, на її напружені руки – дивуєшся силі її характеру, жіночності та водночас незламності духу. Дуже хочеться, щоб Марія Устинівна ще довго залишалась яскравим прикладом оптимізму та любові до життя!

Зерна турботи та терпіння

Сучасні українські родини дуже різні, проте більшість із них потребують захисту і підтримки з боку держави. Зокрема, молодій багатодітній родині Солоділових з Донецької області, яка проживає в Сак-



саганському районі, майже рік тому вкрай необхідні були захист та притулок.

Усміхнена та привітна Ольга Солоділова, мама трьох дітей, розповідає, як приїхали вони з чоловіком та дітками до нашого міста, тікаючи від війни.

- Спочатку проживали у рідної тітки на вул. Харцизькій, а зараз орендуємо окрему квартиру.

Чоловік працює, я знаходжусь у декретній відпустці. Старша донька навчається у 2-му класі Криворізькій загальноосвітній школі № 31, середня – відвідує дошкільний навчальний заклад № 191. Ніяких проблем з оформленням дітей до школи та садка не виникало та й у чоловіка справи пішли в гору.

У Палаці культури ім. Артема мої доньки займаються у дитячому танцювальному колективі «Дзига». У м. Горлівка, де ми проживали, вони відвідували циркову студію, тож підготовка відповідна є. Головне те, що їм дуже подобається, з'явилося багато друзів, спільних інтересів. Із задоволенням спілкуємось з іншими батьками, сусідами, любимо активний відпочинок на природі, особливо подобається нам відвідувати Ботанічний сад.

Планую у цьому році й сама працевлаштуватись. До декретної відпустки працювала у Донецькому університеті економіки та права на кафедрі «Економіка підприємства» методистом. Маю спеціальність вчителя української мови та





літератури. Завжди любила Україну та українські національні традиції, тож і своїх діточок ми з чоловіком виховуємо у дусі патріотизму за власну державу. Нам подобається жити в Кривому Розі, а Саксаганським район став для нас рідним: гарний, чистий, впорядкований.

Як писав свого часу невтомний мрійник Антуан де Сент-Екзюпері: «Інколи здається, що зірку з неба дістати дуже просто – була б тільки драбина стрімкою. Та при цьому треба бути впевненим в тому, що зірка захоче впасти саме у ваші руки». Ось так і з нами. Ми йшли впевнено до своєї мети, попри нелегкі будні та тривоги, сумніви та надії, приїхали до вашого міста, поступово вирішували свої побутові проблеми, а головне, що нам пішли на зустріч, не відокремили як людей іншої категорії.

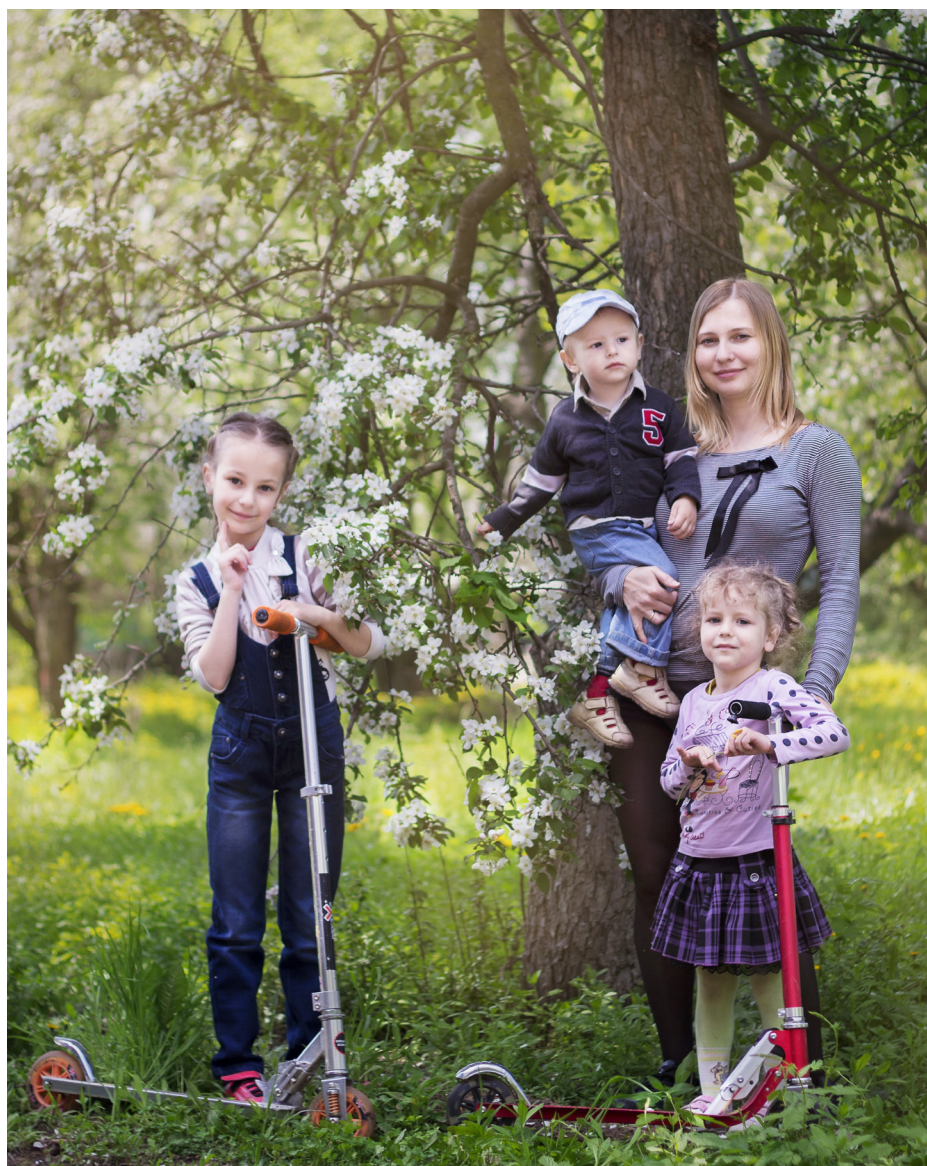
І на останок хочу сказати, що вбачаючи у своїх дітях натхнення та віраду, я, як мама, отримую велику радість, навіть якщо вона пов'язана з багатьма клопо-

тами. Бажаю всім матерям миру, здоров'я та терпіння!

Тож не лише у цей день, а якомога частіше згадуйте про найдорожчу у світі людину.

Зупиніть на мить шалений ритм життя: зателефонуйте чи зайдіть на гостину, щоб привітати маму, допомогти в господі.

Ці зерна турботи, терпіння, любові та відданості засіються в душах уже ваших дітей та онуків, аби згодом, як маленькі пушинки кульбабок, розлетілися по світу й відродилися по весні теплими сонячними квіточками добра.



«Серце матері – нескінченне джерело чудес»

*Я вірю, поряд будеш ти
В щасливий день і в мить печалі.
І як в дитинстві, від біди
Сховаєш ти мене подалі...
Пробач за сльози ті гіркі:
Усе життя моє – омана...
В очах розсипались зірки
Одним-єдиним словом: «мама»...*

«Мамо... мамочко... матусю...» – наче перші теплі промінці весни пробиваються крізь холодний непривітний полон, лунає дзвінке дитяче звернення, наповнене щирістю та бездонною любов'ю, до своїх матерів. Мама – не те одне з мільярду словникове слово, випечена у турботах та переживаннях юність, виплекана у надіях та порадах зрілість й ледь посивіла безмежна мудрість.

Писав П'єр Жан де Беранже, видатний французький поет та сатирик, що «серце матері – нескінченне джерело чудес», і з ним важко не погодитися. Мабуть, кожен з нас хоч раз в житті замислювався над питанням, як заклопотані та повсякчас зайняті мами залишаються такими тендітними та неперевершеними, сонячними та привітними, вражаючи нас своїми елегант-



ними, пронизуючими до глибин душі, усмішками.

До великого свята дня Матері в закладах освіти Саксаганського району були проведені різноманітні заходи. Так в КЗШ № 68 пройшло дитяче свято „Подаруємо мамі казку”, на якому маленькі учні нашої школи на один день помінялися місцями зі своїми мамами. Це для своїх мам вони приготували казки, і розповіли їм їх у власній інтерпретації.

Мами мали змогу знову відчувати себе дітьми, а діти оцінити щоденну працю мам, коли вони їм розповідають казки. Але, звісно, діти дуже великі видумщики, тому майже всі каз-

ки зненацька мали жартівливий кінець!!!

Учні старших класів провели для мам засідання літературного салону. Був зроблений історичний екскурс, на дорогах якого постійно звучали музика та вірші, присвячені життєвій професії - Мама. Діти настільки прониклись літературою, що вечір був завершений власною поезією про мам. І це було справжнє зізнання в коханні на все життя.

Цікаві заходи проведені і в центрі дитячої та юнацької творчості «Сонях». Вихованці школи естетичного виховання «Сонечко» та їх матусі провели спільні заняття художньої праці,





на яких діти виступали в ролі викладачів, які запропонували виразити своє бачення матусі, через аплікацію «Мама, любима мама». Серед вихованців закладу організовано опитування - «Міркувалки» на тему «Хто така мама? Чому та за що, я її люблю?».

До Дня Матері та Дня сім'ї учні Криворізької гімназії №91 теж готують подарунки. Вони мають перетворитися на свято музики, гармонії, хороших манер. Їх організовують учні для своїх мам: для них готуються найпочесніші місця, сюрпризи, квіти, вірші, пісні, танці, легенди, історичні факти, художні матеріали, твори мистецтва. Ці подарунки мають показати велич жінки-матері, її місце в суспільстві у різні часи та епохи, розкрити значення жінки як особистості романтичної, гармонійної, чутливої, мрійливої - у будь-якому віці.

У підготовчий період діти проводять історично-пошукову роботу на тему «Манери та етикет різних епох», «Мама – берегиня роду». Продумують оформлення місця проведення. Займаються обладнанням фотогалереї «Цей чарівний образ мами». Окре-

мою сторінкою свята стане уславлення матері-героїні. Кожен зможе похвалитися своєю найдорожчою у світі людиною - мамою, її талантами, уміннями або власними, набутими завдяки їй, вміннями.

Освідчитись, зізнатись, повинитись, вклонитись матері прийде багато бажаючих. Наймолодші обнімуть і поцілують. Кожен присутній зрозуміє, що поки живе мама або пам'ять про неї, живе й вона сама – найдорожча, найніжніша, найрідніша людина в світі для кожного з нас.

Вироби в початковій школі до Дня матері.

Подарунок мамі своїми ру-



ками. Майстер-клас «Квіти для мами».

Учні 2-Б класу КЗШ №120 вирішили приготувати власноруч сюрприз для своїх любих матусь. Класний керівник Ірина Петрічко з задоволенням підтримала таку ідею, та запропонувала дітям відвідати майстер-клас з виготовлення квітів. Діти класу охоче залучились до роботи. Батьки отримали поздоровлення і чудові поробки, лунало багато теплих слів та побажань. Проникливо звучали вірші, пісні для мам. Мама підспівували. На їхніх обличчях сяяли усмішки, очі випромінювали світло, тепло, щастя і любов. Весело пройшли конкурси за участю мам та їхніх дітей: «Ворожіння», «Одягни свою дитину», «Збери портфель». Діти зачитали уривки з творів і обіцянки для матусь.

В цей день ми від усієї душі вітаємо дорогих мам з їх святом. Хай світлом і добром відгукуються в душах дітей ваші нескінченні турботи, терпіння, любов і відданість.

Хай щастя дитяче зігриває кожне материнське серце. Хай вічно живе МАМА!

«Мама – берегиня, господиня у домі та на подвір'ї»

У травні місяці святкується День матері. Це, напевно, один з найважливіших днів у році, який не залишає байдужою жодну людину. Адже кожна людина від народження має свого янгола-охоронця, якого називає – мама. Саме вона - мама - любить і піклується, не вимагаючи для себе нічого в обмін. Саме вона прагне все благоустроїти, облаштувати, прикрасити, власними руками створити затишок у домі та впорядкувати подвір'я. Навесні це прагнення стає найпомітнішим і

щоб вхід до під'їзду був красивим, а взимку не було протягів та зберігалося тепло, мами-берегині ініціюють ремонти або встановлення більш щільних, теплозберігаючих дверей, обладнаних домофонними системами. На сьогоднішній день у Саксаганському районі такі дверима обладнано близько 65% під'їздів багатоповерхівок. Також, бажаючи якомога довше зберегти у доброму стані відремонтовані покрівлі будинків та убезпечитися від крадіжок електрообладнання,



життя задумом мами.

Доклали наші мами зусиль і до створення різнобарвних острівців з квітів. На прибудинкових територіях розквітли



докладається максимум зусиль для його реалізації. Щороку з настанням теплих, сонячних днів оживає і оновлюється не лише природа, а й наші будинки та прибудинкові території. Наші мами – господині беруться за справу благоустрою та впорядкування. Мама своїми руками встигають і обійняти малечу, і пофарбувати паркан, і посадити квіти.

Тож і не дивно, що у багатьох під'їздах житлових багатоквартирних будинків завдяки працюючим рукам наших матусь з'явилися гарні фіранки на вікнах та виставлені на сходові клітини квіти у горщиках. А

наші мами-господині сумісно з підприємством надавачем послуг з утримання будинків та прибудинкових територій ТОВ «ЖИТЛОСЕРВІС-КР» проводять огляд виходів на покрівлю та входів до підвалів на предмет закриття.

Молоді ж матусі району зосередилися на організації куточків для ігор і розваг малюків. Залучили до цієї справи і чоловіків. Таким чином з'явилося гарне дитячі містечка у дворах будинків на вулиці Спаській, мікрорайоні Сонячному, на бульварі Вечірньому. Гарно на подвір'ї, розважаються діти, задоволені і горді втіленням у

клумби, заповнюючи ароматом та радує очі.

А ще наші мами, як працівники підприємств різних форм власності, активні учасники суботників до Дня довкілля. З великим ентузіазмом вони очищують прибережні зони річок Саксагань та Інгулець, висаджують дерева, кущі, квіти у місцях відпочинку, фарбують малі архітектурні форми у скверах та парках.

Дякуючи мамам-господиням, затишно не лише у наших оселях, а й на подвір'ях, у районі та місті. На руках мами-берегині тримається наш світ.

«Берегині роду нашого»

Мама - перше слово, вимовлене мною!

Мама – перша подруга моя!

Мамо, все святе, пов'язане з тобою,

Мамо, лиш у тебе вірю я!

У травня відзначається – День матері - берегині роду людського, який припадає на другу неділю травня коли матінка – природа вбирає свою землю весняними квітами і виряджає дорогу життя, праці і радості.

Травень – місяць Пречистої Діви Марії, що благословляє у хресну путь Сина, який став спасителем людства. До матері Божої звертаються християни просячи заступництва і допомоги.

Де живе твоя мати – там твій рід, родина, твоє коріння. Тож віддамо нашим ненькам свою шану і любов, щирість і щедрість своєї душі.

*Багато в світі різних слів
І різних виразів чимало,
Та ласкаве із них і рідне
Слово – мама.*

*Хоча б яку ти вибрав із доріг,
Хоча б якими ти пішов
шляхами,
Та через терни горя і зневір
Ти повертаєшся до мами.*

*Це теплі руки і вуста,
Що так в дитинстві зігрівали,
Це ніжне серце, ніби птах,
Завжди з тобою мандрувало.*

*Спіши до неї крізь літа,
Шануй, люби, не дай тужити.
Бо лиш вона і рідна і свята
З тобою вічно буде жити.*



Споконвіку на українській землі шанувалася мати. Адже вона – берегиня роду людського, кожної сім'ї, вона – зігриває та оберігає, дає насагу вистояти у найскрутніші часи нашого життя. Ніхто так не розуміє нас, не вміє так жертвовно любити. Саме тому ми завжди линемо до неї, до найдорожчої, котра подарувала нам життя. І скільки б не було в неї дітей, її любові, тепла, турботи, ніжності і терпіння вистачить на кожного.

У Саксаганському районі побільшало мам, яким присвоєно почесне звання «Мати-героїня», на сьогодні у районі проживає 24 жінки, яким за вагомий внесок у справу виховання дітей, підвищення авторитету української родини та самовіддану материнську працю присвоєно почесне звання України «Мати-героїня».

Саме таку маму, якій Указом Президента України присвоєно почесне звання України «Мати-героїня», 24 квітня 2015 року, на пленарному XXX VII сесії районної у місті ради, привітав

голова Саксаганської районної у місті ради Беззубченко Валерій Вікторович.

Заматеринську самовідданість, народження та зразкове виховання дітей, забезпечення умов всебічного їх розвитку вручено посвідчення та нагрудний знак до почесного звання України «Мати-героїня» ще одній багатодітній жінці Саксаганського району, Понікарчик Людмилі Миколаївні (5 дітей).

«Мати-героїня» - це не просто жінка, яка виховала п'ятьох і більше дітей. Це справжня берегиня домашнього вогнища, вірна своєму священному обов'язку, ніжна дружина, турботлива мама, Від самого народження ми оточені любов'ю і увагою наших мам, і саме їм ми зобов'язані своїм майбутнім!

* Примітка для читачів електронного журналу «Саксаганський вісник»

«Мати-героїня» - жінка, яка народила та виховала до восьмирічного віку п'ятьох і більше дітей, у тому числі дітей,

усиновлених у встановленому законодавством порядку, враховуючи вагомий особистий внесок у виховання дітей у сім'ї, створення сприятливих умов для здобуття дітьми освіти, розвитку їх творчих здібностей, формування високих духовних і моральних якостей.

Перелік необхідних документів для розгляду кандидатури на присвоєння почесного звання «мати героїня»

1. Подання, яке має бути підписане головою виконкому районної у місті ради.

2. Нагородний лист, в якому повинні бути зазначені конкретні заслуги особи, що стали підставою для порушення клопотання.

3. Довідка про склад сім'ї.

Для заповнення нагородного листа необхідно:

- Довідка про склад сім'ї;
- Свідоцтво про шлюб;
- Свідоцтво про народження усіх дітей;
- Характеристика з місця роботи кандидатури, яка подається (для непрацюючих побутова ха-



рактика);

- Характеристика з місця роботи (навчання) дітей;

- Копія трудової книжки кандидатури, яка подається;

- Копія паспорту кандидатури, яка подається;

За довідками звертатися за тел. 64 30 54 або каб 121, 122 виконкому Саксаганської районної у місті ради (вул. Мелешкінва, 32).

Мама - найдорожча людина в цілому світі. Кожне її слово, мудрі поради і добрі діла – це

книга життя, з якою кожен із нас вирушає в дорогу.

Тож пам'ятаймо, і пронесімо через усе своє життя цю святую заповідь, яка передається із роду в рід. Нехай горить вона на вашому шляху яскравим вогником, остерігаючи від байдужості та безсердечності:

1. Пам'ятай! У тебе – єдина в світі мати; у тебе – єдиний в світі батько.

2. Пам'ятай! Серце батьків завжди вражають невдячність, байдужість дітей.

3. Пам'ятай! Як ти шануватимеш своїх батьків – так діти шануватимуть тебе.

4. Пам'ятай! Твоє недобре слово – подряпина на ніжній материнській душі.

5. Пам'ятай! Не роби старість батька і матері бідною.

6. Пам'ятай! Обов'язок дітей: платити батькам за їх піклування любов'ю і відданістю.

7. Пам'ятай! Забута могила батьків – твоя бездушність і байдужість.

8. Пам'ятай! Про старість треба говорити тільки з повагою.

9. Пам'ятай! Не можна залишати рідну старшу людину одинокою.

10. Пам'ятай! Шануй батька і матір свою, щоб добре було та щоб довголітнім ти був на землі.

Низький уклін вам, матері – хранительки нашого роду, щира вдячність за мудрість, розуміння та підтримку.

*Берегиня роду людського
І сяються часто зорі голубі
І мама на порозі біля хати.*

*За все, що маю, мамо,
дякую тобі!
За все, що маю і що буду мати!*



«Величне свято Перемоги – найкраще свято навесні!»

(про районні урочисті заходи з нагоди відзначення 70-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі, День пам'яті та примирення)

Цього року 08 та 09 травня вся Україна відзначає 70-ту річницю Перемоги над нацизмом у Європі, День пам'яті та примирення, День Перемоги.

Саксаганський район та його мешканці, як невід'ємна частина держави також активно долучи-

данину пам'яті і поваги героям, полеглим у часи Другої світової війни та борцям за незалежність України періоду визвольних змагань початку минулого століття.

До присутніх звернувся голова районної у місті ради В. Беззубченко, який підкреслив

На знак миру представниками молодого покоління та гостями заходу в небо були випущені голуби та повітряні кульки.

Під звуки Криворізького міського муніципального оркестру усі присутні поклали квіти до вічного вогню.



лися до відзначення цих знаменних подій у житті українського народу.

З нагоди відзначення Дня пам'яті та примирення 08 травня 2015 року о 10.00 ветерани, керівництво району та вдячні саксаганці, прийшли до братської могили 272 радянських воїнів, які загинули при звільненні м. Кривого Рогу 22 лютого 1944 року і 7 комсомольців-підпільників, розстріляних у вересні 1943 року аби віддати

важливість героїчних та пам'ятних дат у житті українців, висловив вдячність ветеранам за величний подвиг, зроблений в ім'я Перемоги та побажав усім присутнім мирного неба над головою.

Учасники мітингу хвилиною мовчання, залпами салютної групи вшанували пам'ять загиблих героїв у Великій Вітчизняній війні та усіх українських воїнів, які загинули під час проведення антитерористичної операції.

відзначення

Величне свято 9 травня, яке щороку нагадує нам про ратний подвиг земляків, цьогооріч було особливо урочистим та піднесеним, оскільки виповнилося знаменних 70 років відтоді, як над нашою країною та усією Європою зійшло світле сонце миру.

Районні урочисті заходи 09 травня за традицією відбувалися біля пам'ятника 118 працівникам РУ ім. Кірова, які загинули у роки Великої Вітчизняної війни.



118 славних імен навіки закарбувалися на меморіалі стели матері, яка 40 років у жалобі сумує за земляками. Серед них – майор Іван Михайлович Биков – загинув смертю хоробрих на Курській дузі. Його ім'я збереглося в назві вулиці нашого району. Олександр Федорович Волянський, який працював токарем в ремонтному цеху рудоуправління – у 1938 році став артилерійським командиром.

Театралізований мітинг-реквієм «Ми пам'ятаємо кожну мить війни» об'єднав близько 5 тис. вдячних саксаганців, серед яких почесні гості заходу: Криворізький міський голова – Вілкул. Ю. Г., народ-



ний депутат України Гальченко А. В., голова районної у місті ради – Беззубченко В. В., голова Ради Саксаганської районної організації ветеранів у місті Кривому Розі, генерал-майор – Ковальчук Є. Д., ветерани Великої Вітчизняної війни, члени виконкому та депутати місцевих рад, представники трудових колективів підприємств, установ, організацій, закладів району.

Захід розпочався о 08.00 святковим парадом за участі військовослужбовців військової частини 3011, суворовців, представників патріотичного районного руху – козачат, юноармійців, ветеранів прикордонних військ, серед яких – учас-



ники бойових дій в Афганістані та інших локальних конфліктах інших держав, саксаганців, які під гаслом «За перемогу вдячні дідусям» йшли з фотографіями своїх рідних, які були учасниками бойових дій під час Великої Вітчизняної війни 1941-1945 р.

Колона учасників святкового парад у супроводі Криворізького міського муніципального оркестру крокувала вулицею Мелешкіна, її завершенням стала демонстрація військової техніки, організована за підтримки Беркала В. Ф – відомого в районі колекціонера воєнних та раритетних автомобілів.

Найщиріші слова вітання і вдячності лунали в цей день





на адресу ветеранів Великої вітчизняної війни, які зі сльозами на очах зустрічали 70-ту річницю Великої Перемоги.

З вітальною промовою до присутніх звернулися почесні гості району, також увазі саксаганців було представлено святкову театралізацію у виконанні творчих та художніх колективів закладів району.

Ветерани війни, почесні гості заходу та всі мешканці району хвилиною мовчання вшанували пам'ять про загиблих у роки Великої Вітчизняної війни та до підніжжя обеліску, де викарбувано 118 імен працівників РУ ім. Кірова, які загинули у роки Великої Вітчизняної війни поклали живі квіти.

О 09.00 саксаганці ста-

ли спостерігачами 22-го традиційного легкоатлетичного пробігу по вул. Мелешкіна, присвяченого 70-ій річниці Перемоги, в якому взяли участь понад 400 осіб представників молоді району, серед яких і спортсмени інваліди-візочники клубу «Олімп». Переможці, призери та учасники змагань були нагороджені грамотами, медалями та пам'ятними подарунками.

Продовжилось відзначення свята Перемоги у парку імені Артема, де на мешканців району чекали святкова концертна програма, виставки воєнних різноманітних воєнних експонатів та техніки, зокрема бронетранспортер, який діти мали змогу розмалювати елементами української символіки,

почастувати найсмачнішу козацьку кашу.

Ось так, у піднесеному святковому настрої саксаганці відзначили знаменну 70-ту річницю Великої Перемоги. Районні урочисті заходи висвітлено місцевими ЗМІ.

Тож не лише в урочисті дні, а й протягом усього життя не забуваймо, що ми є нащадками славного покоління переможців, які боролися за наше щасливе сьогодення.

Святий обов'язок усіх нас - бути гідними їхнього подвигу. Усіма своїми справами утверджувати мир, злагоду та суспільну гармонію на нашій рідній та вільній українській землі!



Жіночі обличчя «Саксаганської толоки-2015»

Жінка - до чого б вона не доторкнулася, всюди дасть лад і влаштує затишок. Жінка для родини – це збереження домашнього вогнища і позитивної атмосфери в сім'ї. Жінка для суспільства має значення не менш важливе. Працювати натхненно, не шкодуючи сил і здоров'я, прагнучи змінити життя на краще – ось, на що здатні жінки Саксаганського району. Це ж так природно для них – навівши лад у себе вдома, взятися за територію свого міста.

Яскравим прикладом тому була «Саксаганська толока 2015»

- захід, який 25 квітня 2015 року об'єднав небайдужих, активних, ініціативних і відповідальних в одному пориві – вичистити від бруду та сміття прибережну смугу поблизу ТРК «Сонячна галерея». Цю територію здавна називають балкою Калетіна. Разом з чоловіками тут працювали тендітні жінки і дівчата, які своєю працею намагалися покращити екологічний стан цього невеликого куточка природи, який розташований в центрі нашого району. З таких місць складається наше місто і країна в цілому, а з чистих думок наших земляків проростає цілюща

парость, яка дає надію і віру на краще майбуття.

Які ж вони – жінки? Які сонячної суботньої днини не залишилися в домашній оселі, а вийшли в рукавичках прибирати рідний район?

У їхні світлі очі і в чисті думки намагалися зазирнути кореспонденти «Саксаганського вісника». Вашій увазі суто жіночі відповіді на питання, з якою метою чарівна половина Саксаганського району вийшла на генеральне прибирання – «Саксаганську толоку 2015».



Анастасія Ємельянова, працівниця АТ «КОРУМ Криворізький завод гірничого обладнання»

Від нашого підприємства на толоку до балки Калетіна приїхало 10 працівників. Працювали з приємним відчуттям, що робимо наше місто кращим, що люди тут зможуть відпочивати з дітьми. Дуже радісно, що для того, щоб навести лад у рідному місті, разом зібралися дорослі і діти. Представники районних і міських підприємств і закладів попрацювали дуже результативно. Якщо з кожного підприємства і надалі будуть брати участь по декілька чоловік, то збиратиметься достатньо учасників, яким, як ми бачимо, все під силу. Тепер і мешканцям і гостям міста можна милуватися цим куточком у Саксаганському районі.

Валентина Травінська, голова Криворізького міського союзу поляків, активний громадський діяч Саксаганського району

У виконкомі Саксаганської районної у місті ради я працювала більше 20 років, була депутатом районної ради, продовжую брати участь в громадському житті району. «Саксаганська толока» - це чудовий привід зібратися разом і попрацювати для свого міста, тому я дуже рада, що цей захід підтримують громадські організації міста, серед яких і очолюваний мною на сьогодні Криворізький міський Союз поляків. Ми дотримуємося як польських, так і українських традицій. Із задоволенням долучаємось до заходів, які є корисними для Кривого Рогу - землі, на якій ми живемо. Вважаємо, що тут має бути чисто і робимо для цього все, що від нас залежить!





Тетяна Василенко, працівник ПАТ «Дніпрообленерго»

Дуже багато сміття навколо. Долучились до прибирання тому, що розуміємо, як це необхідно для нас самих і для майбутніх поколінь. Маємо змінити своє ставлення і до природи й до виховання. Ми своїм прикладом маємо показати дітям, як треба поводитись, цінити людську працю, оберігати навколишнє середовище. Тому прибираючи тут зараз, ми ще й дбаємо про своє майбутнє!

Олександра Бахмацька, член жіночого клубу «Троянда»

Беру участь у толоці, тому що хочеться бути корисною, жити і працювати разом з людьми і заради людей. Сидіти без роботи не можу і разом з іншими працьовитими людьми робимо для свого міста те, що можемо. Хто не може багато працювати, той своїм настроєм і співами допомагає іншим. Прошу Бога, щоб допоміг нам і зберіг нашу чудову Україну, щоб вона розквітала і ставала дедалі кращою. Тут багато чого залежить і від кожного з нас. Так хочеться небо прихилити і засіяти всю землю квітами, передати наступним поколінням чисту планету. Для цього і працюємо – з вірою і надією, і від цього радісно на душі. Хочу додати, що до нас долучились навіть наші друзі з селища Широкого. Тому «Саксаганську толоку» вже можна сміливо називати заходом міського (міжміського) масштабу.



*Аліна Нестеренко, 15 років, студентка
Криворізького комерційного технікуму*

Я разом зі своїми друзями із задоволенням беру участь у цьому заході. Адже місцевість, де ми проживаємо має бути чистою. І ми, молоде покоління, теж маємо дбати про це. Як кажуть: «Ніхто крім нас». Також хочеться сказати «ні» усім тим, хто смітить. Хочеться вірити, що такі заходи допоможуть нам розпочати з себе на шляху відродження культурності і слідування європейським цінностям. Окремо кожен з нас – крапля в океані, а всі разом ми – цілий океан!



*Ліза Яценко, 14 років, учениця
Криворізької загальноосвітньої школи № 72*

Я прийшла допомагати своєму району, тому що хочу, щоб усе місто було гарним і квітучим.

Після спілкування з Лізою згадалися такі рядки:

«Никому не забрать мою веру,
Из простых и несложных вещей.
Я по-прежнему в дружбу верю,
И в хороших и честных людей.
Верю в то, что среди молодежи
Больше добрых, открытых, чем злых.
В то, что если беда, она сможет
Постоять за себя и родных».



Кристина Лукашенко, 10 років

Беру участь у «Саксаганській толоці» вперше. Я тут разом з татком. Мені сподобалось дуже. Я вважаю, що природа має бути чистою, щоб люди могли приходити відпочивати і влаштовувати пікніки. Також дуже прошу усіх, хто тут буде відпочивати - не лишайте після себе сміття!

Любов Кожушина, працівниця ПАТ «Укртелеком»

Навкруги все розквітає, тому хочеться, щоб був лад на вулицях, у таких куточках, як ця балка. Для цього і вийшли разом з колегами – внести і свій вклад у благоустрій рідного міста. Дуже не хочеться, щоб люди смітили. Адже, як кажуть, чисто не там, де прибирають, а там, де не сміять. Якщо будуть такі заходи проводитись регулярно, то люди почнуть задумуватися перш ніж залишити сміття.





*Аліса Гнідюк, керівник відділу консалтингу і маркетингу
Інституту розвитку міста*

Я з дитинства мешкаю у Саксаганському районі. З вікна відкриваються чудові краєвиди на балку Калетіна. Але ставлення до цього місця чомусь було негативне – через купи сміття завжди хотілось обійти його. Коли мій колектив запросили на толоку, я із задоволенням відгукнулась. Адже це район мого дитинства. Дуже хотілось взяти участь в його упорядкуванні і благоустрої. Попрацювали із захватом та ентузіазмом. Дуже приємно тепер бачити результат своєї праці - зелену траву без сміття.

Тому навіть хочеться прийти сюди на відпочинок.

*Саша Мілютенко,
учениця Криворізької гімназії № 91*

Саша з друзями із захватом розмальовувала міст у балці Калетіна. На питання, чому вона це робить, дівчинка відповіла: «У цей важкий для нашої України час хочеться зробити щось корисне і добре. Можливо, хоч так ми підтримаємо наших воїнів, які захищають нас на Сході. Хочеться, щоб було мирним небо, а люди раділи». І дітки подарували радість своїм землякам тим, що розфарбували міст у синьо-жовті кольори національного прапора України. Будемо сподіватись, що дорослі зроблять усе, щоб небо над цими дітлахами було чистим і мирним, як під час Саксаганської толоки.



Златослава Студенікіна, 2 роки

Дівчинка із задоволенням разом з усією своєю родиною привчалась наводити лад там, де живе – у Саксаганському районі. Її мама, вчитель Криворізької загальноосвітньої школи № 11, Віталіна Станіславівна, організувала на славу справу не тільки своїх учнів, а й усю свою родину. «Мама, татко, братик, я» - уся разом дружна родина Студенікіних працювала задля того, щоб зробити чистим рідне місто. Дружна родина – дружна Україна!



«Найбільше щастя-родина»

Статтю з такою назвою вже зустрічали активні читачі «Саксаганського вісника» майже рік тому. Мова йшла про шістьох дітей, яких було відібрано у «горе-батьків». А з часом, коли батько і мати лишилися хмільного синдрому, діти повернулися у сім'ю.

Сьогодні ми розкажемо про іншу історію, яка торкнулася однієї вже «не багатодітної» сім'ї.

Одного липневого вечора надійшло повідомлення про смерть двомісячної дитини у родині, яка має на вихованні ще двох малолітніх дітей.

Що ж побачили працівники служби у справах дітей та сектору кримінальної міліції під час відвідування родини? Батьків, які були в стані алкогольного сп'яніння, бруд, безлад у квартирі, відсутність їжі, двох хворих малолітніх дітей, які від

страху перед батьком, сховалися під ліжку. Діти мали високу температуру, чотирирічний хлопчик - розбиту голову.

Батьків дітей сусіди характеризували вкрай негативно: зловживання алкогольними напоями, агресивний характер батька, який влаштовував бійки, сварки, діти боялися татуся.

Дітей було відібрано у «горе-батьків», так як подальше перебування у родині загрожувало їх життю та здоров'ю.

Батькам прийшлося пройти через тяжке випробування, проживати без своїх діточок, доводити в кожній установі, що вони люблять свою малечу, готові змінити своє життя на краще.

Відібрання дітей вразило батьків, особливо маму. Вона зрозуміла, що без своїх діточок життя втрачає сенс, замирає серце, щемить у грудях.

З батьками неодноразово проводилися зустрічі, профілактичні бесіди. Батьки пройшли курс лікування від алкогольної залежності, влаштувалися на роботу, зробили косметичний ремонт у квартирі, відвідували дітей у державному закладі. Матір дітей, через хвору свою матусю, яка була прикута до ліжка, вимушена була звільнитися з роботи.

3 липня 2014 року по березень 2015 року у Саксаганському районному суді м. Кривого Рогу розглядалася цивільна справа про відібрання двох малолітніх дітей у «горе батьків». Батьки довели судові, що будуть дбати про своїх дітей, яких люблять та чекають вдома, у сімейному оточенні.



**ЧУЖИХ ДІТЕЙ
НЕ БУВАЄ**

Дітей було повернуто батькам. Яка радість для малечі, зустрітися вдома з матусею, татусем, відчуті теплі руки батьків, обійми матусі.

Хай щастить вам, Юріє та Дмитре, у родині!



«Право працівників на відпочинок»

Право працівників на відпочинок шляхом надання їм відпустки закріплено у статті 45 Конституції України.

Державні гарантії та відносини, пов'язані з відпусткою також регулюються Законом України «Про відпустки», Кодексом законів про працю України (далі - Кодекс), іншими законами та нормативно-правовими актами України.

Так, Законом України «Про відпустки» (далі - Закон) встановлено державні гарантії права на відпустки, умови, тривалість і порядок надання їх працівникам для відновлення працездатності, зміцнення здоров'я, а також для виховання дітей, задоволення власних життєво важливих потреб та інтересів, всебічного розвитку особи.

Право на відпустку мають громадяни України, які перебувають у трудових відносинах з підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності, виду діяльності та галузевої належності, а також працюють за трудовим договором у фізичної особи.

Нарівні з громадянами України право на відпустки мають іноземці та особи без громадянства, які працюють в Україні.

Одним із видів відпусток є соціальні відпустки:

- відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами;
- відпустка для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку;
- відпустка у зв'язку з усиновленням дитини;
- додаткова відпустка працівникам, які мають дітей.

Так, оплачувана відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами надається жінкам на підставі медичного висновку тривалістю: до пологів – 70 календарних днів; після пологів – 56 календарних днів (70 календарних днів – у разі народження двох і більше дітей та у разі ускладнення пологів), починаючи з дня пологів.

Особам, які усиновили новонароджених дітей безпосередньо з пологового будинку, надається відпустка з дня усиновлення тривалістю 56 календарних днів (70 календарних днів - при усиновленні двох і більше дітей). У разі усиновлення дитини (дітей) обома батьками вказана відпустка надається одному з батьків на їх розсуд.

При цьому, у разі надання жінкам відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами роботодавець зобов'язаний за заявою жінки приєднати до неї щорічні основну і додаткову відпустки незалежно від тривалості її роботи на даному підприємстві, в установі, організації в поточному робочому році.

Що стосується відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, то така відпустка надається після закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами за бажанням жінки.

Слід відмітити, що підприємство за рахунок власних коштів може надавати жінкам частково оплачувану відпустку та відпустку без збереження заробітної плати для догляду за дитиною більшої тривалості.

Ця відпустка може бути вико-



ристана повністю або частинами також батьком дитини, бабою, дідом чи іншими родичами, які фактично доглядають за дитиною, або особою, яка усиновила чи взяла під опіку дитину, та одним із прийомних батьків.

Зазначеним особам, крім осіб, які усиновили чи взяли дитину під опіку у встановленому законодавством порядку та прийомних батьків, відпустка для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку надається на підставі довідки з місця роботи (навчання, служби) матері дитини про те, що вона вийшла на роботу до закінчення терміну цієї відпустки і виплату допомоги по догляду за дитиною їй припинено (із зазначенням дати).

За бажанням жінки або вищезазначених осіб у період перебування їх у відпустці для догляду за дитиною вони можуть працювати на умовах неповного робочого часу або вдома. При цьому за ними зберігається право на одержання допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку в період відпустки для догляду за дитиною.

Слід звернути увагу, що відпустка для догляду за ди-

тиною до досягнення нею трирічного віку не надається, якщо дитина перебуває на державному утриманні (крім прийомних дітей у прийомних сім'ях).

При цьому зазначаємо, що така відпустка зараховується як до загального, так і до безперервного стажу роботи і до стажу роботи за спеціальністю. Час відпустки до стажу роботи, що дає право на щорічну відпустку, не зараховується.

Щодо надання відпустки у зв'язку з усиновленням дитини слід зазначити, що особі, яка усиновила дитину з числа дітей-сиріт або дітей, позбавлених батьківського піклування, старше трьох років, надається одноразова оплачувана відпустка у зв'язку з усиновленням дитини тривалістю 56 календарних днів (70 календарних днів – при усиновленні двох і більше дітей) без урахування святкових і неробочих днів після набрання законної сили рішенням про

усиновлення дитини (якщо усиновлювачами є подружжя – одному з них на їхній розсуд).

Особа, яка усиновила дитину, має право на відпустку у зв'язку з усиновленням дитини за умови, якщо заява про надання відпустки надійшла не пізніше трьох місяців з дня набрання законної сили рішенням про усиновлення дитини.

Відпустка у зв'язку з усиновленням дитини віком старше трьох років надається за заявою особи, яка усиновила дитину, на підставі рішення про усиновлення дитини та оформляється наказом (розпорядженням) власника або уповноваженого ним органу.

Звертаємо увагу, що право на таку відпустку має лише та особа, яка усиновила дитину віком старше трьох років. Особа, яка усиновила дитину віком до трьох років має право на відпустку по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку на загальних підставах.

Слід зазначити, що законодавством про відпустки передбачено також надання додаткової відпустки працівникам, які мають дітей.

Так, відповідно до статті 19 Закону та статті 182¹ Кодексу жінці, яка працює і має двох або більше дітей віком до 15 років, або дитину-інваліда, або яка усиновила дитину, одинокій матері, батьку, який виховує дитину без матері (у тому числі у разі тривалого перебування матері в лікувальному закладі), а також особі, яка взяла дитину під опіку, чи одному із прийомних батьків надається щороку додаткова оплачувана відпустка тривалістю 10 календарних днів без урахування святкових і неробочих днів.

За наявності декількох підстав для надання цієї відпустки її загальна тривалість не може перевищувати 17 календарних днів.

Додаткові відпустки працівникам, які мають дітей, надаються понад щорічну основну відпустку, щорічну додаткову відпустку за роботу із шкідливими і важкими умовами праці, щорічну додаткову відпустку за особливий характер праці, а також понад щорічні відпустки, встановлені іншими законами та нормативно-правовими актами.

Додаткові відпустки працівникам, які мають дітей переносяться на інший період або продовжуються у порядку, визначеному статтею 11 Закону, якою регулюється питання перенесення щорічної відпустки.

Варто зазначити, що особи, винні в порушенні законодавства про відпустки, несуть відповідальність згідно з законодавством України.



«Фото. Знайди себе»



Вже другий місяць поспіль не змушує чекати на переможців особливо популярна серед молоді - сучасна рубрика журналу, присвячена мешканцям Саксаганського району.

Протягом лютого-квітня 2015 року у кожному черговому номері було розміщено фото нового героя рубрики, і ми з нетерпінням чекали на момент, коли ж щасливе фото знайде свого господаря.

Так і сталося: цього разу щасливчик повідомив про себе електронною поштою: «Добрый вечер. Я нашел свое фото на странице 15-го номера журнала «Саксаганский вестник».

Як вже стало відомо при особистому спілкуванні з переможцем рубрики, хлопець навчається



у 8-А класі Криворізької спеціалізованої школи № 74 та всім серцем вболіває за рідний район, примножуючи його славу своїми трудовими успіхами - у навчанні і спорті, позакласній та культурно-масовій роботі.

В урочистій атмосфері, на засіданні виконкому районної у місті ради 18 квітня 2015 року головою районної у місті ради В. Беззубченком і було оголошено ім'я активного саксаганця, яким став Шкуропат Олександр Олександрович.

Голова районної у місті ради вручив солодкий подарунок переможцю рубрики.

То ж, дорогі саксаганці, як ви вже переконалися, що потрапити на сторінки журналу – цілком реально. Тому будьте активни-

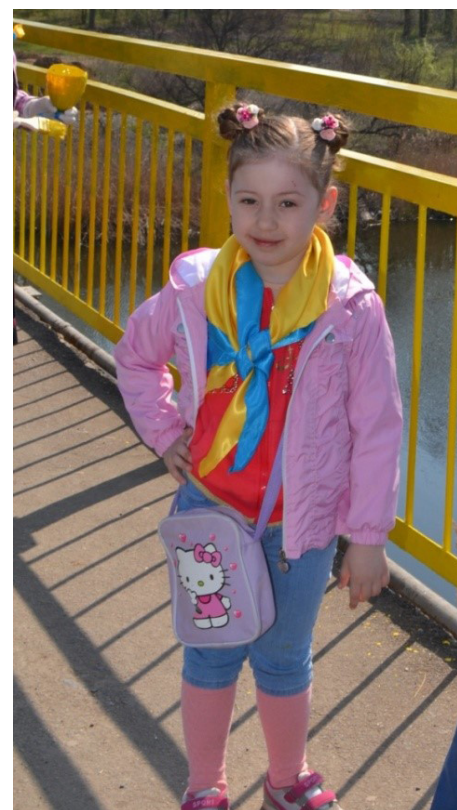
ми, розвивайтеся, крокуйте у ногу з часом і досягайте висот, а надійним помічником у цій справі для вас буде доступний сучасний часопис «Саксаганський вісник»!

На його сторінках ви можете впізнати себе особисто, і повідомивши нам свої дані, будете запрошені на прийом до виконкому районної у місті ради.

Якщо ви, читаючи цю рубрику, упізнали себе на фото, скоріше пишть на електронну адресу org_saks.i.ua або ж телефонуйте за номером 64-40-16.

Рубрика дійсна до кожного наступного випуску електронного журналу.

Увага, фото учасника березневого номеру рубрики:



25 квітня 2015 року, масова соціально-екологічна акція «Саксаганська толока 2015»

Розпочато конкурс-рейтинг серед суб'єктів господарювання міста у 2015 році!

Суб'єкти підприємництва міста та району є представниками самої передової частини суспільства, вони застосовують унікальні підходи до вирішення кожного завдання та є постійними активними учасниками конкурсів, акцій та ін. Влада, зі свого боку, намагається зробити діяльність підприємців більш комфортною.

З метою підтримки ділової та інноваційної активності суб'єктів господарювання міста, створення атмосфери взаємної довіри та плідної співпраці між суб'єктами господарювання, представниками громадськості й органів місцевого самоврядування на основі поширення об'єктивної інформації про досягнення підприємців, розповсюдження передового досвіду ведення бізнесу, рішенням ви-

конкому міськради від 18 лютого 2015 року №69 запроваджено проведення у 2015 році конкурсу-рейтингу серед суб'єктів господарювання міста.

Метою конкурсу є підтримка та сприяння розвитку підприємницьких ініціатив, виявлення кращих представників підприємницьких структур, їх відзначення за значні досягнення в забезпеченні стабільного розвитку галузей економіки міста, соціальної сфери, формування позитивної суспільної думки про підприємництво, пропаганда ролі малого та середнього бізнесу в соціально-економічному розвитку міста, створення сприятливого клімату для подальшого розвитку підприємницького сектора в місті.

Учасниками конкурсу рейтингу можуть бути суб'єкти господарювання малого та середнього бізнесу, які зареєстровані й здійснюють діяльність на території м. Кривого Рогу.

Визначення та оцінювання учасників конкурсу проводиться за наступними номінаціями:

- «Соціальна відповідальність»;
- «Бізнес-профі»;
- «Сумлінний платник податків»;
- «Гарант якості»;
- «Формула успіху».

Зарахування учасників конкурсу до номінації здійснюється в термін до 13 липня 2015 року на підставі особистих заяв претендентів, документів і матеріалів, що підтверджують їх підприємницьку діяльність, а саме:



- заповнена реєстраційна форма для участі у конкурсі завірена печаткою або, у разі відсутності, підписом конкурсанта;

- копія першої сторінки паспорта учасника, завірена печаткою суб'єкта господарювання або, у разі відсутності печатки, підписом конкурсанта, реєстраційний номер облікової картки платника податків.

Пропозиції на участь у конкурсі можливо надіслати на адресу організаторів (управління розвитку підприємництва виконкому міської ради) поштою, кур'єрською службою за адресою: пл. Радянська, 1, каб. 510 (приймальня), м. Кривий Ріг, 50101, з приміткою «Конкурс-рейтинг серед суб'єктів господарювання міста»

Запрошуємо прийняти участь у конкурсі рейтингу серед суб'єктів господарювання міста у 2015 році!

За більш детальною інформацією та отриманням зразку реєстраційної форми необхідної для участі в конкурс-рейтингу звертатись до відділу розвитку підприємництва виконкому Саксаганської районної у місті ради (каб.405-408) або за телефоном 64-33-44, 64-32-25.



Гість номеру Караманиць Костянтин Федорович

Напередодні проведення квітневого спортивного турніру серед школярів Саксаганського району з міні-футболу на Кубок ФК «Гірник», нам вдалося поспілкуватися з президентом клубу, головою федерації футболу міста Кривого Рогу, депутатом Криворізької міської ради Костянтином Федоровичем Караманиць, який розповів нам про діяльність клубу, особливості його створення та багато іншого.

Караманиць Костянтин Федорович народився 23 лютого 1976 року в місті Кривому Розі.

З 2003 року - приватний підприємець. На сьогодні - президент футбольного клубу «Гірник». Як депутат міської ради постійно веде прийом населення. За рік у приймальні депутата побувало близько 300 осіб.

Активно підтримує розвиток футбольної галузі в місті. Так, в дитячій футбольній школі на базі футбольного клубу «Гірник» безкоштовно, під керівництвом висококваліфікованих тренерів,

постійно займається близько 200 дітей.

Більше п'яти років є спонсором футбольного клубу «Гірник-Ветеран», який ставав чемпіоном Криворізької Вищої ліги, чотири рази чемпіоном Дніпропетровської області та бронзовим призером України серед ветеранів.

- Доброго дня, Костянтине Федоровичу, перше питання традиційне: звідки родом, де вчилися, працювали, як прийшли в спорт?

- Народився і виріс в Кривому Розі на Дзержинці. До четвертого класу навчався у школі № 7, потім у 95-й гімназії, - її і закінчив. Після цього вступив до нашого «Нархозу» (Криворізький економічний інститут). Відразу ж після закінчення якого розпочав свою комерційну діяльність. Паралельно займався футболом: як бізнесмен брав участь у спонсорській діяльності однієї з місцевих команд.



До того ж, сам почав грати. Поступово втягнувся в футбол, вивчив цей вид спорту зсередини завдяки ветеранам «Кривбасу». Маючи цей досвід, ми вийшли на той рівень, який є сьогодні. Але не зупиняємося, а продовжуємо вчитися. Як я, так і моя команда.

- Розкажіть, як створювався ФК «Гірник», які труднощі доводилося долати на шляху?

- Серйозно займатися футболом клубом ми почали десять років тому. Саме за цей невеликий проміжок часу була проведена дуже копітка робота в плані не тільки становлення команди, а й розуміння того, що ти вже себе не уявляєш без цього колективу.

Коли ми стали «варитися» в професійному футболі, то почали здобувати досвід та знайшли своє «я» у футболі. І це стосувалося не тільки самої гри. Ми почали займатися матеріальною базою клубу і стали більше часу



www.fcgonryak.dp.ua

приділяти розвитку дитячого та юнацького футболу.

Великих амбіцій в плані вирішення турнірних завдань ми тоді не ставили. Але те, що рухаємося в правильному напрямку, розуміли добре. Впевненість прийшла трохи пізніше. А тоді, методом проб і помилок ми вибудовували сходинки, що дозволили нам піднятися на ту висоту, де ми зараз знаходимося.

- Як підбирали тренерський склад, чи задоволені зараз їх роботою?

- У якийсь момент клуб став потребувати кваліфікованих тренерів. Поспілкувавшись з Геннадієм Приходько, зрозумів, що ми «на одній хвилі». І я не помилюся. Ми пройшли другу лігу, непогано виступаємо в першій. Головне, що наставник поставив гру і розкрив потенціал більшості криворізьких хлопців. Для них, як і для тренера - це наступна сходинка до майбутніх великих перемог.

- Ні для кого не секрет, що



для успішного виступу команди потрібна як надійна кадрова складова, так і фінансова стабільність. Чи присутній цей рівність у нинішніх складних економічних умовах?

- У нас, як і у всіх, є певні проблеми. Рішення подібних питань бачу в ефективному адмініструванні, тобто раціональному використанні коштів. Тому ми постійно працюємо в цьому напрямку.

- Чи вистачає відповідальною місією керівника часу на дозвілля? Як найчастіше його проводите?

- Вистачає. Тут питання в організації життєдіяльності. У керівника повинно вистачати часу на все. Звичайно, деяким моментам хотілося б приділяти більше часу: дітям, батькам, родині. Дозволяю волю проводити вдома в родинному колі.

- Чи прищеплюєте ви любов до спорту у своїх дітей?

- Обов'язково. Син Федір займається великим тенісом. Футбол? Поки він, мабуть, ще не до кінця зрозумів, що таке «командна гра». Тому на даний момент займається тенісом. У цьому плані у нього вже є певні успіхи.

Старша дочка Валерія паралельно з навчанням в інституті також грає у великий теніс, постійно відвідує тренажерний зал. Молодша Афіна ходить на танці. Плюс до всього - всі мої діти відвідують курси англійської мови. Тому кожен день у них досить насичений,



www.fcgornyak.dp.ua



але для спорту час обов'язково знайдеться.

- Як ваші діти ставляться до того, що їхній тато часто знаходиться «в центрі уваги» громадськості?

- Спочатку нервували, адже часом люди говорять не тільки хороше, а й погане. Зараз звикли. Це процес нормальний, сім'я прекрасно це розуміє.

- Чим можуть допомогти мешканці Саксаганського району, щоб такий перспективний команді, як «Гірник», гралося краще?

- Приходити на стадіон і підтримувати команду. Підтримувати не тільки тоді, коли «Гірник» виступає добре, але й у важкі хвилини. Тоді й моментів, які були в грі з ФК «Миколаєвом», буде більше. Чекаємо вболівальників на нашому стадіоні.

- Що з власного досвіду порадите саксаганцям, щоб тримати себе у відмінній формі?

- Необхідно обов'язково

виділяти в день 30-40 хвилин на аеробні навантаження. У цьому випадку і організм буде перебувати в гарному життєвому тонусі, і енергії буде вистачати абсолютно на все. Вранці можна почати з пробіжки або пограти в футбол з друзями. Вважаю, 30-40 хвилин фізичних навантажень в день є обов'язковою умовою здорового способу життя.

- Чи є у вас улюблена футбольна команда (за винятком ФК



«Гірник»), за яку вболіваєте?

- Ні. Спостерігаю за багатьма футбольними клубами. Імпонує стиль гри «Барселони», з українських - «Шахтаря». Але люблю виключно свою команду - «Гірник». Інших же можу тільки оцінювати, як професіонал.

Ми вдячні Костянтину Федоровичу за спілкування та бажаємо вмілому керівнику успіхів на шляху досягнення поставленої мети - не лише у спорті, а й у житті!



Доходи державного та місцевих бюджетів України - зросли

У січні-березні 2015 року до зведеного бюджету України зібрано 140,3 млрд. грн., що на 28,0 млрд. грн., або на 25 % більше ніж за аналогічний період минулого року. Державний бюджет України отримав 113,2 млрд. грн., місцеві бюджети – 27,1 млрд. грн.

Надходження до загального фонду державного бюджету склали 107,4 млрд. грн., що на 29,0 млрд. грн., або на 37,1 % більше ніж за аналогічний період минулого року.

У розрізі основних платежів у січні-березні 2015 року приріст до відповідного періоду 2014 року забезпечено з податку на додану вартість із ввезених на територію України товарів – на 71,9 % (+12,5 млрд. грн.), податку на додану вартість з вироблених на території України товарів (робіт, послуг) – на 32,1 % (+6,1 млрд. грн.), акцизного податку з вироблених в Україні підакцизних товарів (продукції) – на 60,7 % (+2,9 млрд. грн.), акцизного податку з ввезених на митну територію України підакцизних товарів (продукції) – у 6,8 раза (+4,1 млрд. грн.), ввізного мита – у 3 рази (+4,2 млрд. грн.), тощо.



За січень-березень 2015 року за загальним фондом державного бюджету відшкодовано грошовими коштами податок на додану вартість у сумі 12,0 млрд. грн., що більше за аналогічний минулорічний показник на 3,1 млрд. грн., або на 34,7 %.

Також збільшилися надходження і до районного умісті бюджету. В цілому за I квартал 2015 року до доходної частини загального фонду (з урахуванням міжбюджетних трансфертів) надійшло фінансових ресурсів у сумі 39 133,7 тис. грн. або 106,6 % до уточненого плану за звітний період (36 707,8 тис. грн.). У порівнянні з аналогічним періодом минулого року надходження збільшилися на 5 200,6 тис. грн., або на 15,3 %.

Надходження податку на майно забезпечено на 11 152,4 тис. грн., або на 127,9 % до планових показників (8 716,8 тис. грн.), що у 2,7 рази більше відповідних надходжень січня-березня 2014

року.

Надходження адміністративних штрафів та інших санкцій склали 3,4 тис. грн., або 117,2 % до планових показників (2,9 тис. грн.).

З державного та міського бюджетів за I квартал 2015 року надійшло субвенцій та дотацій у сумі 27 977,9 тис. грн. або 99,9 % до планових показників (27 988,0 тис. грн.), в тому числі:

- субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам – 26 335,8 тис. грн. або 99,9 % до планових показників (26 345,9 тис. грн.) та 100 % до фактичних нарахувань;

- інша додаткова дотація – 1 642,2 тис. грн., або 100,0% до планових показників.

Зростання надходжень до бюджетів усіх рівнів у I кварталі 2015 року досягнуто завдяки внесенню змін до податкового та бюджетного законодавства, погашенню податкового боргу платниками податків.

Подорожуємо. Кращі місця відпочинку в Україні

Наша країна – просто казкова. Ви певні, що все про неї знаєте? В Україні знайдеться і пустеля, і гірські каньйони, місця для цікавого пішохідного туризму і нерекламовані ніким закинуті історичні пам'ятки. Знайдіть для себе цікаве місце для відпочинку у вихідні або під час відпустки!

Карпати

Як же помиляються ті, хто приписує українським Карпатам усього два кольори – зелений, що

Насправді кольорів значно більше й вони набагато яскравіші, ніж може здатися на перший погляд. Одного лише погляду має вистачити, щоб зрозуміти: Карпати – Всесвіт, настільки яскравий і вражаючий, настільки дивовижний, настільки знайомий і незвіданий...

Чисті озера з унікальними квітами по берегах. Майже кожне з них наділене чарівною прадавньою легендою, цікавою навіть сучасним представникам

треба ходити далеко, непокірні ріки, золоті світанки у ніжних фіранках туману, загублені серед лісу хатки (ну, мольфарські, не інакше).

Золотисте, рожеве, пурпурове, сріблясте, фіолетове – сотні відтінків, сотні акцентів, розставлених природою й помічених фотохудожником. Все це для того, щоб помітили й ви.

Завітайте в готелі, туристичні кемпінги або санаторії Закарпат-



чітко визначений безмежжям лісів, та блакитний – розмитий, характерний для віддалених вершин. Ну, ще – білий, зимовий...

офісного планктону, «приборкувачам» айфонів та мандрівникам інтернетпростором. Віковічні смереки, до яких в Карпатах не

тя та Карпат, яких побудовано вже дуже багато і де кожен знайде цікавий відпочинок для себе та своєї сім'ї.

Шопінг-містечко «Мануфактура»

Бажаєте пізнати європейське життя, не виїжджаючи за кордон? Аутлет-містечко «Мануфактура», що розташоване у с. Ходосівка, живе за сучасними стандартами якості та приваблює своїх гостей як ідеальне місце для проведення вихідних. Сервіс вищого рівня вбачається в кожній деталі його об'ємної інфраструктури. Торгово-розважальні заклади працюють з максимальною віддачею і наповнюють кожний

день перебування тут світлом та позитивними настроєм.

Гарно запаковані емоції за невеликі кошти

Відвідавши місцевий ресторан, кінотеатр або боулінг-клуб, люди збагачують свій світогляд новими почуттями прекрасного. Купуючи одяг відомих брендів, жінки стилізують свій гардероб за доступними цінами, використовуючи привабливі знижки до 70%. Невелика подорож у власному авто – і перед вами ідеальне місце відпочинку, де можна не тільки весело провести час з

друзями, а й насолодитись бездоганним краєвидом навколо.

Новий формат – нові традиції та образи

Безліч нового та пізнавального можна почерпнути, побувавши у заміському аутлет-містечці «Мануфактура», а це саме:

- урочисті відкриття музичних фестивалів;
- творчі виставки знавців різних жанрів мистецтв;
- прем'єрні покази фільмів;
- стилізовані вечорниці;
- масштабні проведення ярма-



рок за різними напрямками;

- дегустації продовольчих товарів та інше.

Шопінг в одному місці

Високий сервіс обслуговування, якісний товар від виробників зі світовим ім'ям та помірні ціни

– найкращий шопінг можливий тільки тут! Розклад роботи комплексу проходить за звичним режимом з 10.00 до 21.00, щоденно.

Сплав по Дністровському каньйону

Дністровський каньйон – одне з Чудес України. Круті порослі лісом береги, виходи червоної породи, луки, що потопають в ароматах трав, струмки, що зриваються шиплячими водоспадами, руїни фортець – все це Дністер.

Сплав по Дністру – це прекрасний відпочинок наодинці з природою. А нові враження будуть кожен день – сходження на вершину каньйону, пошук загубленої печери, купання під холодними струменями водоспадів, вечірні посиденьки біля вогнища ...

Багато туристичних

українських фірм пропонують сплав по Дністру.

У Вас буде все необхідне: надійне спорядження для сплаву, інструктора, смачна їжа, приголомшлива природа навколо. Вам залишиться тільки насолоджуватися походом, не забуваючи надавати посильну допомогу в організації стоянок і приготуванні їжі.

Хороший і вибір – майже усіди пропонують чотири програми сплавів різної тривалості:

- тур вихідного дня (2 або 3 дні)

- 4-денний маршрут

- 5-денний маршрут

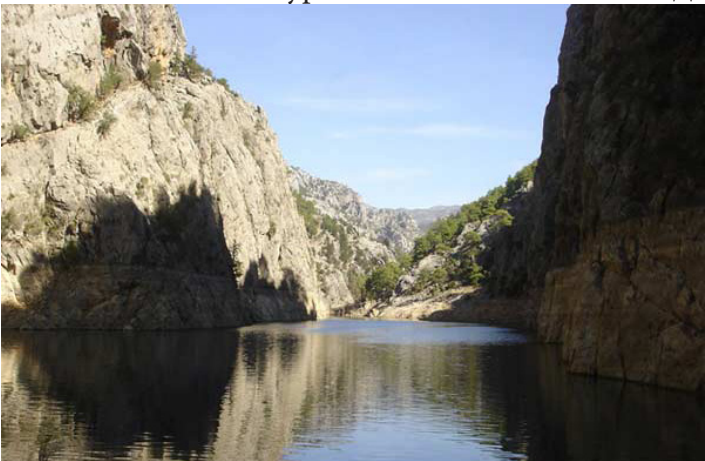
- 7-денний маршрут

Сплав по Дністру за 4 дні

– це найкраща коротка програма рафтингу, що охоплює всі основні природні та рукотворні пам'ятки Дністра і Дністровського каньйону.

Сплав по Дністру пройде по найкрасивішій природі Дністровського каньйону, де безліч красивих природних об'єктів, каскадних водоспадів, гротів, травертинових печер, що подарують незабутній відпочинок і насолоду неповторною природою Дністра.

Ви зробите сплав по Дністру, де виходять на поверхню найдавніші девонські відкладення у вигляді довгих скельних високх стін червоного кольору. За 4 дні сплаву ви поба-



чите башту Раковецького замку з панорамним видом на Дністер, красивий водоспад “Дівочі сльози”, травертинові грати, Червону гору і панораму Дністра з її висоти, красивий трьокаскадний водоспад, Берем’янську частину Дністровського каньйону з Хмельової стіною, де збереглися ендемічні рослини, Шутроминське урочище з масивами дубово-грабового лісу і дерева береккі, травертинові утворення, і багато всього іншого.

Місцями над річкою зяють загадкові грати і печерки, в

яких за переказами в далекі часи були язичницькі жертівники, а пізніше стали печерними церквами та келіями пустельників.

Численні притоки при впадінні в Дністер утворюють водоспади, найвищий серед яких найбільший рівнинний водоспад України – Джуринський (16 м). Їх не тільки можна побачити під час сплаву, а і поринути під їх підбодьорливу свіжість струменів.

Ви також відвідаєте цілий ряд замків Галічини, стіни і вежі яких оповиті легендами.

А під час коротких трансферів ви побачите красиве старовинне містечко Бучач, Бучацьку ратушу і залишки замку на замковій горі, замок в м. Чортків та домініканський діючий костел 17 ст., красиві башти Червоноградського замку на острові, живописно оточеного глибоким каньйоном річки Джурин.

Рафтинг по Дністру за чотирі дні – це захоплююча й незабутня пригода, це справжній відпочинок від роботи і трудових буднів в красивій природі Дністровського каньйону.

Затока – курорт біля Одеси

Затока – це один з найпопулярніших курортів України, знаходиться в 60 км від Одеси і в 20 км від Білгорода-Дністровська. Курорт Затока розташований в унікальному місці – на вузькій, піщаній Кароліно-Бугазька косі, яка омивається Чорним морем і Дністровським

редину вересня. Середня температура повітря влітку тут становить 25-28 градусів за Цельсієм, а температура води 20-23 градуси за Цельсієм.

Затока сьогодні – це селище міського типу, стрімко розвиваючийся чорноморський курорт. Його популярність обумовлюється багатьма фак-

прямо на березі моря.

Затока – це селище з розвиненою інфраструктурою. Відпочиваючі знайдуть тут все найнеобхідніше. Є колгоспний і промисловий ринки, безліч магазинів, відділення зв’язку, аптеки. Для туристів є розвинена мережа розважальних закладів, нічних клубів,



лиманом. Кароліно-Бугазька коса налічує близько 20 км в довжину, завширшки ж відстань коливається від 80 до 500 м. Завдяки ласкавим морським бризам, Затока відрізняється чудовим кліматом, тут дуже добре переноситься літня денна спека.

Купальний сезон в Затоці триває з середини травня по се-

торами. Для відпочиваючих є величезний асортимент баз відпочинку, готелів, міні-готелів на будь-який смак і дохід, від економ-класу до VIP номерів. Мешканці приватного сектору також охоче здають житло. Пляж в Затоці піщаний, налічує в довжину 5 км, тому більшість баз відпочинку розташовані

винних ресторанів, затишних літніх кафе, дискотек, працює кінотеатр. Для тих, хто віддає перевагу активному відпочинку передбачена велика кількість водних розваг. Це і водні атракціони для дорослих і дітей, і дайвінг, і водні мотоцикли, і морські прогулянки на катері, і морська рибалка.

Острів Хортиця

Унікальність міста як туристичного центру полягає в рідкісному поєднанні на одній території різноманітних природних ландшафтів: гірських масивів, піщаних пляжів, балок, природних і штучних лісів, цілинних степів, луків, озер, проток і островів. Найбільшим з островів є о. Хортиця – унікальний природний оазис в центрі промислового гіганта – Запоріжжя. Незвичайно красивий, унікальний острів з переплетенням невинно чистої природи і багатого історичного минулого, прославлений істориками та краєзнавцями, оспіваний поетами та художниками.

Особливий інтерес для туристів представляють численні пам'ятники природи, історії та культури різних

народів, що населяли острів в незапам'ятні часи. Численні кургани, більше двох десятків стародавніх поселень і стоянок, культові центри бронзового століття, замок Дмитра Вишневецького, літописне давньоруське поселення Протолице, предмети періоду російсько-турецької війни, пам'ятні місця Запорізького козацтва і, звичайно ж, музей. У 1965 році о. Хортицю оголосили історико-культурним заповідником, а в 1993 році – Національним

заповідником «Хортиця». На острові знаходиться 24 озера, 26 балок і ярів, живе 135 видів птахів і 30 видів тварин, росте близько тисячі видів рослин, зафіксовано 200 пам'яток історії та археології. Не так давно на о. Хортиця відкрився реставраційний павільйон «Запорізька Чайка», де гідроархеологи відновлюють козацький човен XVII століття. Близькість міста, зручні транспортні розв'язки створюють гарні умови для відпочинку, прогулянок і туризму.



Трускавець

Трускавець – це унікальне місто з мальовничою місцевістю, яке оточують невисокі пагорби передгір'я Східних Карпат. Щороку сюди приїжджає величезна кількість людей зі своїми сім'ями для комплексного оздоровлення, так як Трускавець – це один з найбільших і розвинених оздоровчих курортів в Україні.

Оздоровлення тут включає в себе лікування за допомогою декількох лікувальних джерел: «Софія», «Марія», «Броніслава», «Юзя», «Едвард». Всього в Трускавці розташоване чотирнадцять підземних природних джерел. Найголовнішою і корисною лікувальною водою вважається мінеральна вода «Нафтуся», яка і принесла таку популярність цьому курорту.

Унікальний хімічний склад мінеральних вод Трускавця дозволяє використовувати її в лікуванні системи травлення, сечостатевої системи, а також для відновлення нормального обміну речовин людини. Також в багатьох санаторіях успішно

застосовується лікування гірським воском озокеритом, який робить позитивний вплив при лікуванні захворювань печінки, шлунково-кишкового тракту, жовчних шляхів, неврологічних та урологічних захворювань.



«Літній відпочинок: небезпечний ліс»

Коли настають теплі дні мешканці багатоповерхівок прагнуть у святкові та вихідні дні відпочивати на лоні природи: у найближчому гаю, лісопосадці, на березі річки. Та щоб ваш відпочинок залишив лише добрі спогади організовуючи своє дозвілля врахуйте можливі небезпечні фактори.

I. «Відлуння» війни

70 років назад закінчилася найстрашніша війна в історії людства. Однак жертвами тієї війни можна стати навіть сьогодні: на території України досі майже щодня виявляють вибухонебезпечні предмети часів Великої Вітчизняної війни. До них відносяться: авіаційні бомби, артилерійські снаряди, мінометні та протитанкові й протипіхотні міни, гранати, патрони та інші предмети, які відносяться до військових боєприпасів (крім вибухових пристроїв, що використовуються у терористичних цілях). Ці залишки війни становлять значну небезпеку насамперед тим, що місце їх розташування передбачити неможливо. Застарілі боєприпаси можуть бути виявлені під час прогулянки у лісі, при роботі на городі, проведенні будівельних або ремонтних земляних робіт.

Лише за шість днів травня 2015 року піротехніками Державної служби України з надзвичайних ситуацій на територіях Київської, Черкаської, Хмельницької, Волинської, Рівненської, Сумської, Миколаївської та Чернігівської областей знешкоджено 182 вибухонебезпечних предме-



та часів Великої Вітчизняної війни, серед яких: фугасні бомби ФАБ-50, протипіхотні міни, артилерійські снаряди різного калібру тощо. Щорічно на території Дніпропетровської області відмічається більше 100 випадків виявлення вибухонебезпечних предметів. В Саксаганському районі в 2014 році виявлено 2 вибухонебезпечні предмети.

Усі не виявлені боєприпаси часів Другої світової війни пов'язує одна ознака: умови зберігання роблять дані предмети непередбачуваними. Навіть якщо знайдені боєприпаси не «стріляні» тобто не приводилися у бойовий стан (наприклад якщо це склад артснарядів) - час вже виправив цю «помилку». Детонатор може спрацювати від найменшого ворухіння. Тим більш небезпечні боєприпаси, які були приведені в дію, але з тих чи інших причин не спрацювали. Тож перше що повинен знати кожний у разі виявлення підозрілого предмету:

- не можна торкатися вибухонебезпечного предмету: перекачувати, ворухити, намагатися його зрушити з місця або пересунути!

Чим більше часу відділяє нас від тих страшних часів тим краще природа маскує ці чужорідні

елементи. Тож на прогулянці у лісі, перекопуючи город, риючи фундамент під господарську будову:

- уважно придивляйтеся до всіх знахідок, за найменшої підозри щодо знайденого предмету викликайте службу «101».

Якщо у лісі ви збираєтесь розвести багаття:

- перевірте обране місце щодо відсутності підозрілих предметів, огляньте каміння, яке ви плануєте використовувати для вогнища;

На превеликий жаль бойові дії на Сході країни додали небезпеки від вибухонебезпечних предметів: це артилерійські снаряди, які не розірвалися, й міни різного виду, що залишені як на місці ведення бойових дій так і на поблизу розташованих територіях. Отже якщо ви за якоюсь потребою збираєтесь поїхати до Донецької або Луганської областей пам'ятайте: небезпечно не лише там де чути постріли та вибухи - залишені вибухові боєприпаси таять в собі тиху загрозу!

Наука вбивати не стоїть на місці. Снаряди та бомби які не розірвалися – це подвійна небезпека, адже крім того що підрильник снаряду вже у зведеному стані деякі боєприпаси здатні до самоліквідації через певний проміжок часу у разі їх не спрацювання.

Тож якщо ви виявили будь-які боєприпаси:

- не торкайтеся вибухонебезпечного предмету! ані руками ані будь-яким предметом!

- не намагайтеся самотужки знешкодити боєприпаси, не розбирайте їх;

- відійдіть на безпечну відстань. Якщо вам необхідно пройти повз предмет – рухайтесь обережно але швидко;

- повідомте оточуючих щодо виявленого вибухонебезпечного предмету;

- негайно викликайте спеціалізовані служби: дзвоніть 101 або 102, або повідомте будь-який орган влади. Після їх приїзду вкажіть їм підозрілий предмет (боєприпас). Якщо ви маєте побоювання та не бажаєте чекати поблизу – якомога детальніше опишіть місце розташування предмету;

- за можливості огородіть предмет, але не намагайтесь побудувати навколо нього захисну фортецю: достатньо закріпити по периметру мотузку бажано яскравого кольору та аркуш паперу з написом «Обережно!» або «Міна», можна встановити три жердини пірамідою над предметом тощо;

- також за можливості усуньте існуючі загрози, які можуть спричинити вибух: наприклад якщо біля снаряду розміщена драбина, що не закріплена, та яка може впасти на нього. Але усувайте небезпеку лише тоді, коли ви впевнені, що ваші дії не спровокують погіршення ситуації.

Окремо треба зазначити щодо таких видів зброї як інженерні міни зокрема протитанкові та протипіхотні. Протитанкові міни передбачені для ураження броньованої та іншої техніки, тому встановлювалися на відкритих ділянках місцевості, доступної для танків і бронетранспортерів. Протипіхотні міни призначені для ураження живої сили і можуть встановлюватися на різних ділянках місцевості, у

тому числі в лісах, ярах, на заболочених ділянках і в інших труднопрохідних місцях. Наведене нижче інформація та ілюстрації допоможуть розпізнати небезпечні знахідки.

ПФМ-1 (протипіхотна фугасна



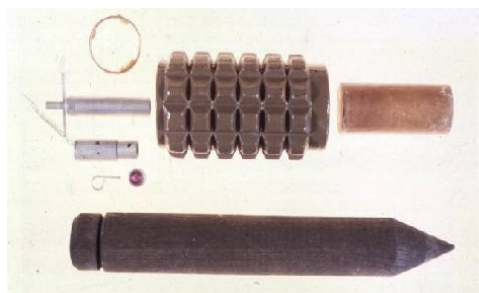
міна) «Лепесток» – протипіхотна міна натискної дії. Незвичною формою пластикового корпусу вона може приваблювати дітей нагадуючи іграшку.

ПМН-1 и ПМН-2



(протипіхотна міна натискна). Може бути встановлена як на ґрунті, так і заглиблена в ґрунт, або сніг. Спрацьовує коли людина наступає ногою на натискну кришку міни.

ПОМЗ-2 (протипіхотна оскол-



кова міна) встановлюється засобами дистанційного мінування - може розкидатися за допомогою

реактивної системи залпового вогню. Міна вибухає коли людина зачіпає дротову розтяжку.

МОН-50 (міна осколкова на-



правленого ураження) – міна протипіхотна осколкова направленого ураження, керована. В залежності від типу зривника, який використовується може спрацьовувати від дротової розтяжки, або обривного датчика у вигляді тонкого дротика та навіть з використанням електро-детонатора, як керована.

ОЗМ-72 (осколкова загород-



жувальна міна) – протипіхотна виплигуюча осколкова міна кру-

гового ураження. Особливістю спрацювання є те, що дріт від якого спрацьовує міна довжиною близько 15 м, не розтягується між кілочками, а просто розмотується на місцевості та лежить на траві, обривається при прикладанні найменшого зусилля.

Крім того варто знати, що для керування групою мін може використовуватися неконтактний підрильний пристрій, сейсмоматчик що вбудований в нього уловлює коливання від кроків, визначає їх напрям та активізує підключені до нього міни. Для захисту від розмінування міни можуть обладнуватися засобами недобування, що підриває міну при спробі її зрушити.

Тож якщо вам довелося поїхати до місцевості, де точаться або точилися бойові дії скористайтесь ще декількома порадами:

- ходіть та їздіть лише відомими стежками та дорогами, які часто використовуються людьми; не ходіть навпростець через неперевірені території;

- слідкуйте за дітьми, не дозволяйте їм гратися в незнайомих місцях. Поясніть щодо небезпеки торкатися та підіймати предмети на вулиці.

Запам'ятайте дані поради, вони вбережуть ваше життя та здоров'я та не дадуть за мирного життя постраждати від наслідків війни.

II. Лісові мешканці

Завітавши до лісу не зайвим буде згадати, що навіть якщо це не ліс а невелика посадка, де не водяться хижі звірі, екосистеми завжди наповнені життям. А деякі мешканці лісу є небезпечними для людини.

Перш за все це кліщі - маленький за розміром представник членистоногих класу павукоподібних. Укуси кліщів загрожують людині такими хворобами, як іксодовий кліщовий бореліоз (хвороба Лайма), кліщовий вірусний енцефаліт, марсельська гарячка тощо. Живляться кліщі кров'ю людей та тварин, занурившись хоботком глибоко в шкіру. Кровосмокання кліща може тривати до 12 діб. Напившись крові людини або тварини кліщ відпадає самостійно для відкладання яєць в ґрунту.

Кліщі нападають на людей не лише під час перебування на природі. Після відвідування зеленої зони, кліщі залишаючись на одязі переносяться в приміщення, і якщо одяг не оглядається і не очищається, можуть потрапляти на шкіру в найбільш уразливих місцях: за вухами, на шиї, пахвами, в паховій області.

Кліщ разом зі слиною виділяє анестезуючу рідину, що робить укуси практично безболісними, і тільки через декілька годин виникає відчуття болю. Дорослих кліщів, що присмокталися, як правило, можливо помітити через 2-3 дні: в місці наявності кліща з'являються припухлість, свербіж, почервоніння, сам кліщ збільшується у розмірах.

Заданими Держсанепідслужби України рівень захворюваності на ці хвороби в Україні з кожним роком зростає, що пов'язано і з глобальними змінами на земній кулі, мутаціями кліщових видів, розвитком туризму і т.д., і що найгірше, наслідки перенесених хвороб, починають набувати хронічних форм, щорічно із укусами кліщів до закладів охорони

здоров'я звертаються в середньому біля 20 тис. осіб.

Аби уникнути укусів кліщів фахівці радять дотримуватися таких правил:

1. Для прогулянок на природі одягати світлий однотонний одяг з довгим рукавом аби легше було помітити кліщів. Залишати якомога менше відкритих ділянок тіла: щільно застібувати куртки, сорочки, манжети рукавів повинні бути також застібнуті та облягати кисті рук, штани бажано заправити у шкарпетки, чоботи. Волосся та вуха захищати головним убором.

2. Кожні 2 години прогулянки оглядати себе і своїх супутників, особливо дітей, аби виявити кліщів. Особливо ретельно обстежити слід ділянки тіла, покриті волоссям.

3. Місце для привалів на природі звільняйте від сухої трави, гілок, хмизу в радіусі 20-25 м.

4. Повернувшись додому, відразу змінити і ретельно оглянути одяг, випрати та випрасувати його. Найчастіше кліщі чіпляються до одягу людини, тому можуть присмоктуватись не лише під час перебування на природі, а й згодом, перекочував із одягу. Не можна залишати цей одяг біля ліжка чи спати в ньому. Витрушування одягу не позбавляє від кліщів. Необхідно також перевірити речі, які принесли з прогулянки (підстилки, сумки тощо).

5. Якщо разом з вами на природі перебував ваш собака або інша домашня тварина – його теж слід оглянути на наявність кліщів до того, як впустити до помешкання.

6. Використовувати для захисту від кліщів спеціальні ефективні засоби, найчастіше

це – аерозолі, які відлякують кліщів.

Якщо Ви виявили кліща на шкірі, слід:

- негайно звернутися до найближчого травмпункту. Якщо це неможливо, видалити його самостійно: можна змастити кліща олією, повільно витягнути разом із хоботком, розхитуючи його пальцями, обгорнутими марлевою серветкою, пінцетом чи петлею з нитки, яку слід закріпити між хоботком кліща та шкірою людини;

- після видалення кліща змастити ранку розчином йоду або спиртом. Якщо хоботок залишився, його видаляють стерильною голкою;

- після видалення ретельно вимити руки з милом, а кліща спалити.

- протягом двох тижнів щоденно замірювати температуру тіла, а в разі її підвищення чи виникнення почервоніння на шкірі – звернутися до лікаря.

Під час кровосмоктання кліщ розвивається. Тіло його розтягується, деякі клітини швидко розмножуються, тканини ростуть. А якщо він заражений (наприклад, туляремією), то розмножуватимуться і збудники цієї хвороби. Своєчасне видалення кліща зі шкіри (навіть зараженого) нерідко може запобігти захворюванню, бо вводиться мала доза збудника.

Ще один небезпечний мешканець лісів та луків це змії. На території України розповсюджені три види отруйних звій, це гадюка звичайна, гадюка степна та гадюка Нікольського.

Ці різновиди гадюк відносно невеликі в розмірах, довжиною до 75 см. Найчастіше зустрічаються на луках, галявинах, болотах, на берегах річок, озер і струмків. В сприятливих місцях гадюки створюють великі скупчення. Після зимівлі з'являються на поверхні землі зазвичай в квітні - травні. Влітку сховищем для гадюк служать норі різноманітних тварин, пустоти в гнилих пеньках і поміж камінням, куці, копиці сіна. Гадюки можуть поселятися в покинутих будівлях. Люблять грітися на сонці, можуть це робити і просто на стежці, на пеньках, каменях. Полюють як правило в сутінках.

Укус цих змій може мати дуже серйозні наслідки, тому що отрута швидко вражає життєво важливі системи організму людини - серцево-судинну, кровотворну, нервову. У вкушеного вже через півгодини наступають загальні ознаки отруєння: слабкість, головний біль, блювота, задишка, запаморочення, з'являється набряклість тканин, запалення лімфатичних вузлів.

Здебільшого ці змії не

агресивні, вони максимально використовують своє захисне забарвлення та воліють краще сховатися при наближенні людини. І лише при раптовому появі загрози або провокуванні з боку людини змія буде кусати ворога.

Отже щоб попередити напади змій:

- одягайте високу міцну обув та штани з щільних матеріалів;

- рухайтесь обережно уникаючи навалів каміння, покинутих та зруйнованих будівель;

- користуйтеся палицею при ходьбі, особливо, якщо вам необхідно пройти через захаращені місця (повалені дерева, пні, на гірських місцевостях)

Перша допомога при укусі змії: у перші хвилини після укусу варто спробувати відсмоктати частину отрути з рани. Кров'янисту рідину, що відсмоктується, треба відразу ж спльовувати. Відсмоктування не можуть робити люди, у яких у роті є язви та ранки. Потім з підручних матеріалів на уражену кінцівку накладають шину і вживають заходів для екстреного транспортування потерпілого в лікувальну установу. Під час транспортування на місце укусу рекомендується класти холод, давати якомога більшу кількість рідини, щоб зменшити концентрацію отрути в організмі та сприяти його виділенню із сечею. Не варто ро-



бити припікання, надрізи ранки або накладати джгута.

Ще одні мешканці зеленого різнобарв'я – бджоли та оси.

Варто знати, що люди приваблюють до себе бджіл не тільки солодощами і фруктами, але й ... одягом. Бджолам подобаються яскраві кольори, а також квітчастий візерунок. Осам подобаються гнилі фрукти, солодкі страви і напої. Не допускайте, щоб вдома псувались продукти, відро для сміття завжди тримайте закритим. Якщо поблизу з'явилися бджоли або оси, уникайте різких рухів - предмет, який повільно рухається, непомітний для комах і не провокує їх. Не ходіть босоніж або у відкритому взутті по траві, будьте пильні біля кущів, які квітнуть. Перед тим як понюхати букет, переконайтесь, що на квітах немає комах. Приваблює ос і бджіл різкий запах поту і квіткова косметика. Щоб не подразнювати комах влітку не варто зловживати духами, особливо якщо ви вирушаєте на відпочинок на природу. Вікна вдома відчиняйте з заходом сонця, коли всі бджоли і оси повернулись до своїх гнізд.

Якщо вас чи ваших близьких вжалила бджола або оса: в першу чергу спробуйте вилучити отруту із ранки, потім охолодіть ужалене місце, прикладіть примочку з розчином солі або соди (десертна ложка на півсклянки води). Навколо ранки можна нанести гормональну мазь або антигістамінний гель. Прийміть антигістамінний засіб, а також глюконат кальцію (по одній таблетці чотири рази на день). Якщо ж в людини розвивається набряк лицевих тканин, бронхоспазм, прискорюється серце-

биття, з'являються судоми, біль у попереку, суглобах, області серця, слід негайно викликати "швидку допомогу".

III. Бережімо ліс!

Чудові краєвиди, свіже повітря, незабутні враження – це те що нам дарує ліс. А ось що ми можемо йому подарувати у відповідь? Насамперед - поважне ставлення до природи. Найстрашніший ворог лісів – це вогонь. На превеликий жаль 90% пожеж в екосистемах виникає через дії людини: кинутий на узбіччя недопалок, не загашене багаття, неконтрольоване випалювання стерні, необережне поводження з вогнем у лісових масивах стає причиною екологічної катастрофи – лісової пожежі. Під час пожежі знищуються не лише дерева. Мікрофлора землі, птахи, корисні комахи, тварини лісу зазнають значної втрати. Крім того лісова пожежа може перекинутися на житлові та господарські будівлі, спричиняє погіршення самопочуття людей. Тож аби не стати невдячним сином матінки-природи при відвідуванні лісів дотримуйтеся таких правил:

1. Розпалюйте вогонь лише у дозволених місцях, не забувайте правильно облаштовувати місце для багаття. Бажано це робити біля річки чи будь-якої водойми, на відкритих галявинах, де немає хвойного молодняку, сухого гілля, хвойної, трав'яної чи листяної підстилки. Багаття не повинно бути великим: полум'я може пошкодити рослинність, викликати лісову пожежу.

2. Після відпочинку ретельно загасіть багаття, поливши його водою, та засипте ямку землею. Землю потрібно щільно притоп-

тати ногами.

3. Не ламайте кущів та гілок дерев. Органічні рештки закопайте у лісі, а використані пластикові пакети та пляшки, порожній скляний посуд заберіть із собою і викиньте на смітник

На Дніпропетровщині щороку з травня-червня по жовтень оголошується пожежонебезпечний період. Це пов'язано з підвищенням температури зовнішнього повітря, крім того підвищення швидкості вітру також сприяє виникненню та розповсюдженню лісових пожеж. В липні здебільшого впроваджуються заходи щодо обмеження відвідування лісів та можуть бути прийняті заходи щодо перенесення полювального сезону, адже протягом пожежонебезпечного періоду забороняється:

- розпалювати багаття у молодих хвойних посадках, на ділянках, де багато сухого гілля, хвойної, трав'яної чи листяної підстилки, торфовищах;

- залишати промаслене чи просочене легкозаймистими речовинами ганчір'я;

- палити, кидати у лісі не згашені сірники, недопалки;

- залишати пляшки, уламки або інші скляні предмети, які можуть спрацювати як лінзи;

- заправляти палим у лісі паливні баки під час роботи двигуна;

- експлуатувати машини та інші механізми з несправною паливною та іскрогасною системою;

- палити або користуватися відкритим вогнем під час проведення робіт з паливно-мастильними матеріалами (переливання пального, заправлення двигунів тощо).

Якщо порушені Ваші права - радимо звертатись до регіонального представництва Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини



**Уповноважений
Верховної Ради України
з прав людини**

«Зробимо так, щоб ми не були недосяжними. Щоб не було необхідності їхати в Київ, а про свої проблеми можна було розповісти нашому представникові на місцях, а він уже працюватиме над цим разом з нами»

Валерія Лутковська, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини

А чи знаєте ви, що для забезпечення ефективної діяльності Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та доступності здійснення особистого прийому громадян у віддалених від м. Києва адміністративно-територіальних одиницях утворені регіональні представництва Уповноваженого з прав людини? То ж повідомляємо, що Омбудсманом відповідно до Закону України “Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини” утворені та функціонують регіональні представництва Уповноваженого

у Львівській, Житомирській і Дніпропетровській областях.

Відповідно до покладених завдань регіональні представництва Уповноваженого крім обов'язкового моніторингу дотримання конституційних прав і свобод людини і громадянина здійснюють і такі функції:

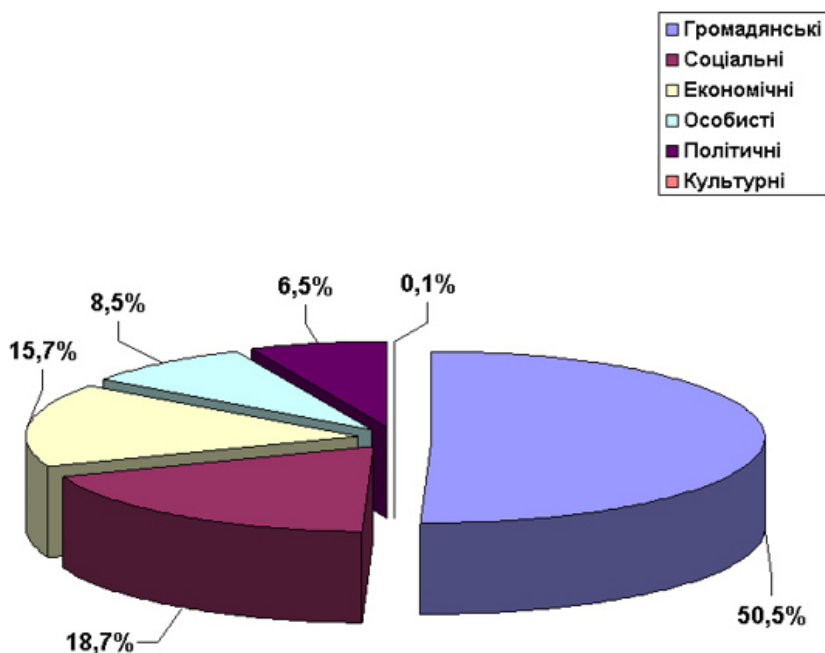
- надають пропозиції Уповноваженому щодо забезпечення прав і свобод людини;
- роз'яснюють за дорученням Уповноваженого заходи, яких має вжити особа, що подала звернення до Уповноваженого;
- забезпечують взаємодію Уповноваженого із представниками інститутів громадянського суспільства;
- забезпечують організацію та здійснення прийому громадян;
- вживають заходів щодо реалізації положень Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання;
- налагоджують зв'язки з територіальними органами



ми державних органів влади, та взаємодіють з органами місцевого самоврядування;

- забезпечують взаємодію Уповноваженого із неурядовими громадськими організаціями та інше.

Треба зазначити, що до компетенції працівників регіонального представництва Уповноваженого віднесено не лише територію регіону, в якому розташовано представництво, а і сусідні регіони. Так, представництво, що розміщено у м. Дніпропетровську займається вирішенням питань у Харківській, Донецькій, Луганській, Полтавській, Запорізькій та Кіровоградській областях. До компетенції



регіонального представництва в м. Львові віднесено також території Закарпатської, Івано-Франківської, Волинської, Чернівецької, Тернопільської областей, в той час як представництво в м. Житомир

здійснює моніторинг дотримання прав і свобод людини не лише в межах території області, а ще і на територіях Хмельницькій, Вінницької, Одеської та Рівненській областей. Секретаріат Уповно-

важеного, розташований в м. Києві, крім іншого також здійснює такий моніторинг на території Київської, Сумської, Чернігівської, Миколаївської, Херсонської та Черкаської областей.

Окремо потрібно окреслити види порушених прав за письмовими зверненнями до Уповноваженого з прав людини, це:

- громадянські права, у т.ч. право на судовий захист прав і свобод людини, свобода від порушень прав працівниками правоохоронних органів, права осіб, позбавлених волі;

- економічні права, у т.ч. право власності, право на працю, право споживачів на якісну і безпечну продукцію та послуги, право на землю;

- соціальні права, у т.ч. право на соціальний захист, право на пенсію, право на житло, право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування;

- особисті права: право на свободу та особисту недоторканність, невід'ємне право на життя, право на повагу до гідності;

- політичні права;
- культурні права;
- права дітей;
- права інвалідів.

Якщо виникла потреба у зверненні до Регіонального представника Уповноваженого у Дніпропетровській області

Кокшарова Тетяна Анатоліївна
вул. Комсомольська, 52,
офіс 136, м. Дніпропетровськ,
49000

(056)740-37-90

E-mail: ombdnepr14@ukr.net

Skype: ombdnepr



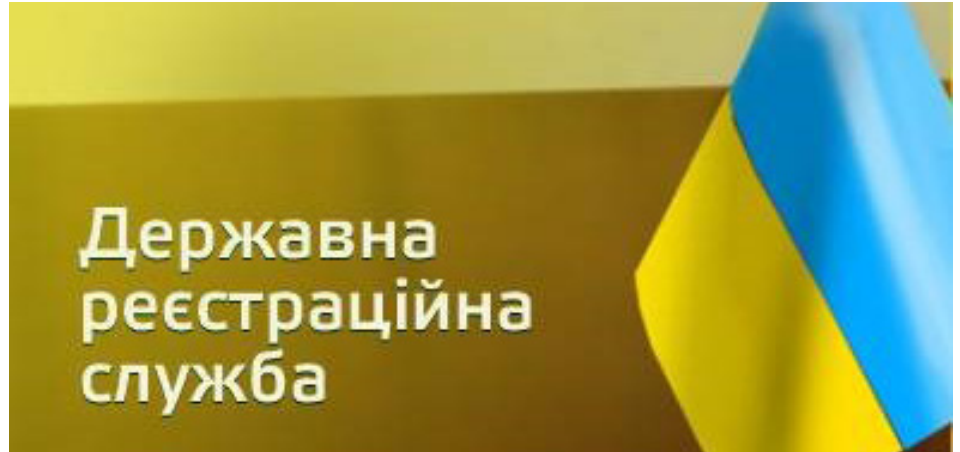
Про порядок державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у випадках втрати, пошкодження чи зіпсування свідоцтва про право власності

До 01.01.2013 оформлення права власності на нерухоме майно на підставі вчиненого правочину або виданого свідоцтва про право власності проводилось, зокрема, органами місцевого самоврядування відповідно до Тимчасового положення про порядок державної реєстрації права власності та інших речових прав на нерухоме майно, затвердженого наказом Міністерства юстиції від 07.02.2002 № 7/5, зареєстрованим в Міністерстві юстиції 18.02.2002 за № 157/6445, яке втратило чинність 01.01.2013.

В зв'язку із запровадженням з 01.01.2013 в Україні системи державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» державна реєстрація речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень проводиться, зокрема, органами державної реєстрації прав — структурними підрозділами територіальних органів Міністерства юстиції.

Починаючи з 01.01.2013, повноваженнями видавати свідоцтво про право власності на нерухоме майно та, відповідно, його дублікат наділені державні реєстратори прав на нерухоме майно.

Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2013 № 868 прийнятий Порядок державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень,



яким регламентовано, що державну реєстрацію прав шляхом внесення записів до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (далі - Державний реєстр прав) проводять орган державної реєстрації прав та нотаріус як спеціальний суб'єкт, на якого покладаються функції державного реєстратора прав на нерухоме майно.

Відповідно до пункту 48 вищезазначеної постанови для проведення державної реєстрації права власності на нерухоме майно, реєстрація якого проведена до 1 січня 2013 р. відповідно до законодавства, що діяло на момент його виникнення, у зв'язку із втратою, пошкодженням чи зіпсуванням свідоцтва про право власності на нерухоме майно, виданого органом місцевого самоврядування або місцевою держадміністрацією, державного акта на право приватної власності на землю, державного акта на право власності на землю, державного акта на право власності на земельну ділянку заявник подає органів державної реєстрації прав:

1) завірену в установленому порядку органом, що видавав документ, копію примірника втраченого, пошкодженого чи зіпсованого документа;

2) оголошення про втрату документа у регіональних друкованих засобах масової інформації за місцем розташування нерухомого майна, в якому повинні бути зазначені назва документа, його номер і дата видачі, на чие ім'я виданий, яким органом (крім випадків пошкодження чи зіпсування документа)

За результатами розгляду заяви та документів, необхідних для проведення державної реєстрації прав, державний реєстратор органу державної реєстрації прав проводить державну реєстрацію права власності з видачею свідоцтва на заміну втраченого, пошкодженого чи зіпсованого документа. У свідоцтві зазначається серія, номер, назва, дата видачі та суб'єкт, який здійснив видачу втраченого, пошкодженого чи зіпсованого документа.

*Дякуємо за перегляд!
Виконком Саксаганської
районної у місті ради
2015 рік
До зустрічі у червні
2015 року!*